

Glasilo je bilo dne 25.7.1970
odlikovano s Priznanjem Skup-
ščine občine Domžale za uspeš-
no informiranje, dne 24.4.1974
pa s srebrnim Priznanjem Osvo-
bodilne fronte slovenskega na-
roda za uspešno informiranje
delovnih ljudi in občanov obči-
ne Domžale.

Občinski

poročevalec

Domžale, 24. 10. 1979

LETO XVI Št. 12

Poštšina placana v gotovini!

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE DOMŽALE

MI V AKCIJI NNNP:

Po večmesečnih pripravah je akcija „NIČ NAS NE SME PRESENETITI“ v Mengšu zelo uspela. Vsi organi so častno izvršili svojo nalogo. Prav tako vse komisije, še posebno komisija za informacije in propagando, ki je že v jutranjih, zgodnjih urah natisnila bilten „Izredni informator“ za vsa gospodinjstva.

Požrtvovalni mladinci so ga zgodaj 29.9. raznesli po vseh hišah v naselju. Tako so bili vsi krajanje odlično informirani, za kaj se gre. Za vsak slučaj so bile dobro organizirane ekipe za prvo pomoč. Prav tako zasilna bolnica v lovski koči, v gozdu z zdravstveno ekipo, ki je bila pripravljena na vse.

Vse je vrelo kakor v kotlu. Od pionirjev, mladincev do starejših ljudi, ki so tudi pomagali v akciji. Povsod napisi, parole, straže. Vse v vojni pripravljenosti. Kakor da bi bilo resnično. Aktivistke RK so zbiralke krvodajalce in jih nabrale kar lepo število. Za pomoč ponesrečencem in ranjencem. Tudi tov. socialna delavka, ki je bila v naši komisiji, je imela precej dela. Kajti v vojnih razmerah ne sme biti nihče zapuščen, posebno ne otroci in starejši ljudje, ki si sami ne morejo ničesar pomagati. Ko je bil inproviziran napad na šolo je bilo tudi nekaj pionirjev in mladincev „ranjenih in mrtvih.“ Presenečena sem bila, ko sem jih videla. Obnašali so se, kakor da bi bilo res. Vse so

Trdna je naša pripadnost družbi in načelom SLO

vzeli tako resno. Prepričana sem, da jim lahko zaupamo našo bodočnost, kajti učijo se od starejših, od nas vseh, ki smo vojno v resnici doživljali. Ko sem vse to opazovala, že od res zgodnjih jutranjih ur, ko je vsak vedel, kje mu je mesto, sem imela občutek, da resnično živim v naši prvi partizanski republiki, v Užiški republiki. Tam je bilo tudi vse na nogah, noč in dan sta bila enaka. Povsod parole, napisi, straže, naša ljudska vojska, ki se je tedaj rojevala v izredno težkih pogojih, prav tako začetek naše nove ljudske oblasti, ki je takrat bila še v povojih, kakor majhno komaj rojeno dete. Pa bratstvo in enotnost naših narodov, ki se je kalilo v tistih težkih in surovih časih, kjer so umirali naši nepremagljivi, nikoli premagani borci. Med nami, ki smo ostali, bodo večno živeli. Pred očmi imam požrtvovalne žene, dekleta, ki so tedaj delale, delale, niso vedele za počitek. Vsem se je tako mudilo, kakor da bi slutili, da ne bo to trajalo dolgo. Kajti sovražniki vseh vrst so bili mogočni, močni na poti jim je bilo majhno, komaj rojeno osvobojeno ozemlje, na katerem se je toliko naredilo, da se mi zdi danes nemogoče. Od vseh strani so iztegovali svoje zverinske ostre kremplje, da ga za vedno uničijo. Zasedli so ga, toda nikoli uničili. Nepremagljivi človeški duh, vera v zmago, v boljše življenje, sta zmagala.

Pa miting, pred šolo, v nedeljo na našem hribu! Kakor resnični partizanski mitingi, kje skriti, v samotnem kraju, v mraku, da ga ne bi odkril sovražnik. Domov sem se vrnila srečna, bogatejša še za eno življenjsko preizkušnjo.

Zidarič Danica

Ob beograjski skupščini mednarodnega monetarnega sklada in mednarodne banke za obnovo in razvoj

Razlike med razvitimi in nerazvitimi se povečujejo

V torek, 2. oktobra se je v Beogradu začela 34. letna skupščina monetarnega sklada in mednarodne banke za obnovo in razvoj, na kateri je sodelovalo okrog 5000 predstavnikov 138 držav-članic teh mednarodnih ustanov. Udeležencem tega mednarodnega zbora, ki poteka v centru „SAVA“ je ob začetku skupščine govoril tudi Josip Broz Tito. V svojem govoru je poudaril, da se razlike med razvitimi in nerazvitimi povečujejo, v neugodnih svetovnih gospodarskih gibanjih pa so posebno prizadete države v razvoju. Nekaj poudarkov iz njegovega govora prinašamo tudi za naše bralce.

Namesto, da bi bili priče zmanjševanja razlik v stopnji in tempu razvoja med razvitimi in nerazvitimi, se razlike še povečujejo.

Vzroki za ta nevaren in zaskrbljujoč položaj se skrivajo, kot je med drugim poudaril v svojem uvodnem govoru predsednik republike Josip Broz Tito, v sedanjih krivičnih ekonomskih odnosih današnjega sveta. To velja še posebej za države v razvoju. Njihov položaj v svetovnem gospodarstvu in v mednarodnih ekonomskih odnosih se nenehno poslabšuje. Protekcionistični ukrepi, za katere so se zadnja leta odločile razvite države, večji del veljajo za uvoz blaga, s katerimi so države v razvoju postale konkurenčne. Samo v letu 1978 se je v razvite države steklo okoli 30 milijard dolarjev, ker so se za države v razvoju poslabšale možnosti trgovanja. Vse to še

(Nadaljevanje na 2. strani)

Glasilo želimo približati občanom

Bogatstvo informacij je neizmerno. Tembolj zato, ker jih potrebujemo v sleherni sredini, da bi občutili utrip življenja, ki postaja iz dneva v dan dinamičnejše.

Zato ima tudi glasilo ožje lokalne skupnosti kot je občina pomembno vlogo, ki se seveda spreminja času ustrezno. O dosednji vsebinski zasnovi Občinskega poročevalca so razpravljali tudi na Svetu za informiranje pri Občinski konferenci SZDL.

Nesporna je ugotovitev, da občinsko glasilo pridobiva na kakovosti, da vse bolj poglobljeno poroča o samoupravnem življenju občine, in da postaja nepogrešljivi spremljevalec občanov. Po drugi strani pa lahko tudi ugotovljamo, da je glasilo včasih še preveč forumsko, da podaja večinoma uradna poročila ter informacije, skratka da je še premalo navzoče v življenju samem kot ogledalo nešteti oblik dejavnosti od temeljnih organizacij, krajevnih skupnosti, društev, številnih oblik združevanja in povezovanja občanov, pa do drobnih vsakdanjih zanimivosti in nalog, ki so nepomembne le na videz.

Bržkone drži, da terja urejanje 14 dnevnega glasila obilo dela. Kot so ugotavljali na Svetu za informiranje, je doseglo občinsko glasilo takšno raven tako po obsegu kot kakovosti, da je treba razširiti njegovo urejanje, saj sedanje glasilo nima profesionalnega novinarja, skratka nikogar, ki bi se poklicno ukvarjal zgolj z njim. Da bi ustvarili pogoje za nadaljnjo rast Občinskega poročevalca je predsedstvo Občinske konference SZDL Domžale na predlog njegovega Sveta za informiranje imenovala za novega odgovornega urednika tov. Matjaža Brojana, vodjo INDOK CENTRA v Domžalah, za novega glavnega urednika, pa dosedanjega odgovornega urednika tov. Karla Kušarja.

Tov. Brojan se že 15 let ukvarja z novinarstvom, saj je začel dopisovati v časopise že kot študent. V letih 1968–1972 je bil dopisnik za časopis Delo z naše občine. Čeprav je začel kot prosvetni delavec, pa ga je novinarsko delo tako pritegnilo, da se je zaposlil v ljubljanskem Leku, kjer je šest let delal na področju obveščanja. Zatrdil nam je, da bi bilo zelo primerno če bi vsak novinar поблиže spoznal združeno delo, spoznal zakonitosti gospodarjenja ter kot radi pravimo „v bazi“ spoznal delavsko samoupravljanje.

(Nadaljevanje s 1. strani)

nadalje zastruje plačilno bančne odnose med državami v razvoju in povečuje njihove že sicer precejšnje dolgove.

Take in drugačne krize v svetnem gospodarstvu so rezultat hudih neuskladenosti, ki izhajajo predvsem iz zdajšnjega sistema mednarodnih gospodarskih odnosov. Sistem, ki tako neizprosno deluje v škodo držav v razvoju in potiska ob rob gospodarskih tokov velikanske človeške in naravne potenciale, neizogibno povzroča tudi vedno več težav tudi vsemu svetovnemu gospodarstvu, seveda tudi gospodarstvu razvitih držav. Pojmovanje, da je težave, s katerimi se soočajo razvite države, moč omiliti ali premostiti, če jih prevale na pleča držav v razvoju, je kratkovidno in nevarno.

Očitno je tudi, da je nujna pravičnejša razdelitev rezultatov gospodarskega in družbenega napredka. To uresničiti pa je eden od bistvenih pogojev za novo mednarodno delitev dela in za bolj pravično delitev sadov gospodarskega in družbenega napredka. Za uresničitev takšnih teženj so veliko odgovornost prevzele tudi neuvrščene države in države v razvoju. Zato so neuvrščene države na svojem 6. vrhu vnovič potrdile usmerjanje k tesnejšemu medsebojnemu sodelovanju, da bi čim bolj izkoristile potencialne materialne in druge možnosti, ki jih premorejo.

Svet mora vztrajati v zahtevi, da se zmanjša prepad med bogatimi in revnimi, sicer lahko pride do eksplozije, ki kaj lahko ogrozi stabilnost vsega svetovnega gospodarstva. Za kako resna vprašanja gre opozarjajo prognoze za naslednje desetletje razvoja. Verjamenio lahko, da so dokaj podrobni izračuni privedli do spoznanja, kako rast gospodarstva v naslednjem desetletju ne bo mogla preseči stopnje, ki smo jo dosegli v minulem desetletju – to je 5,6 odstotka. Če bomo to stopnjo rasti, ohranili vse do konca tega stoletja, revščine ne bomo zmanjšali, saj bo, kot hladno ugotavljajo prognoze, blizu 600 milijonov ljudi ostalo v absolutni revščini. Pa tudi za tak razvoj bodo potrebni izjemni napor tako držav v razvoju, da bi razvile svoje gospodarstvo, kot tudi razvitih, da bi s svojo pomočjo spodbudile ta razvoj.

Odgovorni urednik, Matjaž Brojan

Tovariša Brojana smo za začetek povprašali, kako bi opredelil naloge, ki ga čakajo kot odgovornega urednika Občinskega poročevalca, bržkone najpomembnejšega informatorja občanov o dogajanjih občine.

V sistemu obveščanja se kažejo za vsako konkretno vsebino specifični problemi, konkretne naloge, obveznosti in odgovornosti vseh družbenih sil. Te naloge seveda ne gredo tudi mimo „Občinskega poročevalca“, še tembolj zato, ker je „Občinski poročevalca“ osrednji občinski informacijski vir. Te naloge smo opredelili v novem vsebinskem konceptu glasila, konceptu, ki ga je potrdil najprej Svet za informiranje, sprejelo pa predsedstvo občinske konference SZDL.

Gre za to, da naše glasilo izpopolni, da vse, kar je v naši občini zanimivo in pomembnega, približamo ljudem in da jim posredujemo tudi vse tiste informacije, ki naj jih občani za to, da bodo lahko enakovredno odločali v vseh sredinah, imajo.

Te naloge, ki so pred nami, so zahtevne; obcutim veliko odgovornost, ki sem jo z imenovanjem za odgovornega urednika prejel, saj naše glasilo pride v vsako gospodinjstvo v občini.

Seznajte nas, prosim, z osnovnimi značilnostmi te nove vsebinske zasnove.

Nova vsebinska zasnova glasila predvideva, da vanjo zajamemo v bistvu vse, kar je v občini pomembno, hkrati pa, da vse to spravimo v različne zanimive novinarske zvrsti, ki bodo pritegnile zanimanje bralcev. Vse to bi v dobršni meri dvignilo ne le zanimanje za naše glasilo, pač pa tudi pripravljenost sodelovati v njem. Z gradivi, ki jih prejema naš INDOK CENTER bo možen popoln pregled na družbenopolitično in gospodarsko dogajanje v občini, s članki o delu delegatov in delegacij bomo skušali izboljševati funkcijo delegiranih družbenih organov, bralcem bomo približali delo temeljnih organizacij, krajevnih skupnosti, v glasilu bo več uredniških člankov in komentarjev izpod peresa naših družbenopolitičnih delavcev, vodij delegacij, predstavnikov samoupravnih interesnih skupnosti itd. Potrudili pa se bomo tudi, da bo v njem mnogo zanimivih kratkih novic iz čim več krajev občine.

Ob tem želimo, da bi občani v glasilu lahko prebrali tudi komentarje o vseh širše pomembnih gospodarskih, političnih in kulturnih dogodkih izpod peresa uglednih politikov, novinarjev itd.

Glede na to, da živi v Domžalah 10 profesionalnih novinarjev, bomo občano z njihovo pomočjo pripravljali tudi okrogle mize o perečih občinskih problemih. Poleg omenjenega bo živela cela vrsta novih rubrik: za obdelavo zanimivosti iz delegatskega življenja

„Delegatske zadrege“, rubrika kramljanja z znanimi občani z naslovom „Dober dan, domžalski občan“, svoj stolpec bo prejel rokovnjak Žonta, „Predstavljamo vam športnika od glave do pete“, „Slamice iz Slavnika“, ki jih bralci že poznajo itd.

V slikovnem delu želimo v sliki predstaviti čimveč naših občanov v anketah na različne teme, uvedli bomo rubriko „Moj kraj nekoč in danes“ s posredovanjem istega fotografskega motiva, posnetega v različnih časovnih obdobjih, idej pa je še in še.

Vsega tega ne boste mogli sami uresničiti. Kako je z dopisniško mrežo?

Že ob tej priliki lahko izrečem občano povabilo za sodelovanje v vseh omenjenih rubrikah. Vse omenjeno bomo lahko v celoti uresničili samo pod pogojem, da bo sodelovali čimveč občanov. Zlasti bi želeli, da bi se dopisniki oglašali s kratkimi prispevki iz krajevnih skupnosti in temeljnih organizacij. Dopisnikom bomo omogočili vsaj dvakrat na leto strokovno izpopolnjevanje, pripravili bomo letno družabno srečanje, zagotovili pa bomo tudi ustrežnejše in sprotne honoriranje.

Ali bo glasilo polemično?

Polemičnost sama sebi ni namen. Glasilo bo polemično, če bomo srečevali pojave, o katerih bo treba spregovoriti na polemičen način. Seveda pa pri tem ne kaže pretiravati, saj želimo, da bodo polemični članki konstruktiven prispevek k spremembi stanja. Če drugega ne – pa vsaj k spremembi naših mišljenj, oziroma pojmovanj.

Kakšno vlogo bo imel v glasilu „Delegatski obveščevalec“?

Delo na ustreznih delegatskih informacijah je temeljna naloga INDOK CENTRA. V prilogi želimo posredovati iz INDOKA čimveč pomembnih informacij za delo delegatov in delegacij v roku, ko imajo v procesu priprav na odločanje še možnost izreči svojo odločujočo besedo. To je osnovno izhodišče za prilogo, zato bomo v njej objavljali predvsem predhodne informacije, pomembne za odločanje delegatov na vseh ravneh.

Kako boste vključili v glasilo mlade?

Z občinsko konferenco ZSMS se dogovarjamo, da bi mladi sami urejali svojo stran. Za to stran naj bi prispevali svoje prispevke tudi člani novinarskih in literarnih krožkov z vseh naših šol. Stran bodo mladi urejali tudi likovno.

Kaj predlagate vsem, ki v svoje občinsko glasilo še niso pisali, pa se želijo oglasiti?

Vsaka preprosto napisana novica, tudi denimo o tem, da je v tej in tej vasi iz pip prvič priteklek voda, je zanimiva in za konkretno vas – pomembna. Želimo konkretnih prispevkov o delu društev, organizacij, njihovih akcijah, uspehih, spoznati želimo prizadevne občane s terena, kjer se odlikujejo s svojim delom, prispevke o preskrbi, komunalnem urejanju posameznih krajev, problemih: tem je ogromno. Za kratke članke lahko celo zagotovim, da bodo zagotovo objavljeni.

Čim več člankov o čim več ljudeh in krajih naše občine bo našemu glasilu zagotovilo, da bomo njegov izid težko pričakovali pa tudi to, da ga bomo z veseljem prebrali.

Kakšno glasilo torej obetate?

Zanimivo! Vendar pa tega brez množičnega sodelovanja vseh, ki čutijo, da imajo bralcem kaj povedati, oziroma sporočiti – ne bomo v celoti uspeli. Z novim letom bomo naše glasilo tudi likovno predrugačili, da bo pestrejša tudi na pogled, tako da bo postalo še bolj glasilo vseh nas. To je tudi osnovni namen sodelavcev s katerimi se v uredništvu in uredniškem odboru po svojih najboljših močeh trudimo.

Razgovor vodil: Jože Skok

Preskrba s premogom

Povpraševanje po trdih gorivih je zaradi nastale energetske situacije in nezadostne dobave premogovnikov poraslo do kritične situacije. Premogovniki kljub močnemu pritisku potrošnje ne morejo zaradi odsotnosti ustrezne modernizacije izkoptati dosti več premoga kot je predvideno po energetski bilanci. Močan pritisk široke potrošnje na trda goriva pa so povzročili zlasti: dvakratna podražitev kurilnega olja, nezadostne dobave premoga iz drugih republik in popolnoma ustavljen uvoz briketov.

Vsekakor so očitki na rovaš trgovine prenašani in neupravičeni. Trgovinske OZD so v letu 1979 dovolj zgodaj javile količinske potrebe premoga za oskrbo široke potrošnje in to v količinah, ki bi pri normalni dobavi zadostovale za njihova prodajna področja, vendar so premogovniki te količine „rezali“ in podpisali pogodbe za količine, ki so manjše od predvidenih. Tudi dobave pogodbenih količin trgovskim OZD so negotove in neredne, oziroma se ne realizirajo po predvideni dinamiki in količinah.

Trgovsko podjetje ABC Napredek, ki oskrbuje preko svojih poslovalnic PE KURIVO Domžale in PE KURIVO Preserje premog za potrebe široke potrošnje na območju domžalske občine je v lanskem letu prijavilo za letošnje leto sledeče potrebe za naše prodajno področje:

– REK Zasavje /premogovniki/	
– Zagorje, Trbovlje/	9.600 ton
– bosanski premogovniki	2.425 ton
– briketi	1.400 ton
SKUPAJ	13.425 ton

Navedena količina je dovolj velika za naše prodajno področje tudi v upoštevanjem 90 % realizacije.

Premogovniki, odnosno trgovine na debelo, ki oskrbujejo slovensko področje s premogom iz drugih republik, pa so nam zaključili sledeče količine:

– REK Zasavje	
– /Zagorje, Trbovlje/	3.900 ton
– Kurivoprodaja	
– /Dudevnik, Banoviči/	1.320 ton
– Dom – Smreka	
– /Banoviči/	600 ton
– briketi	600 ton
SKUPAJ	6.420 ton

Razvidno je, da trgovsko podjetje ABC Napredek ni dobilo niti 50 % prijavljenih količin. Naknadno smo prijavili potrebe ob delitvi dodatnih količin lignita iz premogovnika Velenje in sušenega lignita iz Kosova še:

– Velenje	3.350 ton
– Kosovo	1.000 ton
SKUPAJ	4.350 ton

Skupaj s predhodno zaključnimi količinami je to skupno 10.770 ton premoga, kar bi ob 100 % realizaciji pokrilo potrebe na področju občine Domžale.

Ugotavljamo, da nam noben dobavitelj ne dobavlja dogovorjenih mesečnih količin, enako tudi ne premogovnik Velenje, ki je dodelil količine na posredovanje Republiškega komiteja za energijo.

Naša trgovska organizacija je zavzela v nastali situaciji sledeča stališča:

– prvenstveno smo dolžni zagotoviti premog našim stalnim kupcem šolam, stanovanjskim sosedom in individualnim kupcem, katere smo oskrbovali v preteklih letih;

– v izogib neenakomernih založenosti pri individualnih kupcih /nekdo več ton, drugi nič/ je maksimalna količina za nakup rjavega premoga 2 toni;

– količina nakupa za lignit iz Velenja in sušenega lignita iz Kosova ni maksimirana, dobavlja pa se v okviru dobav iz premogovnikov.

Splošna ugotovitev, da nam premoga primanjkuje, narekuje vsem potrošnikom, da s strpnostjo pri dobavah in racionalno porabo omogočajo, da bo zaradi pomanjkanja premoga ogroženih čim manj potrošnikov.

ABC NAPREDEK
TOZD Opremotehna

Pomanjkanje mesa v naši občini:

Kje si, domžalski zrezek?

Že nekaj let ugotavljamo, da se pojavljajo tako imenovane mesne krize, ko na tržišču primanjkuje živine za zakol. Eno takih kriz preživljamo prav sedaj, ko ne le v naši občini, ampak na celotnem slovenskem prostoru, močno upada ponudba živine. In kako je s tem pri nas v Domžalah. O tem smo naprosili tov. VIKTORJA SERŠO, da nam napiše nekaj besed.

Po zadnjih podatkih pristojnih služb je od letošnjega avgusta dalje upadla ponudba pri govedi vseh vrst na 50 odstotkov in pri klavnih prašičih za 60 odstotkov. Na tako stanje vplivajo neurejeni odnosi v živinoreji, predvsem previsoke cene

krme in kot zatrjujejo rejci – pre nizke odkupne cene živine, saj so stroški za 1 kg prirastka znatno večji, kot je dogovorjena cena po samoupravnem sporazumu.

(Nadaljevanje na 4. strani)

DEŽURNI NOVINAR MED OBČANI

Ozimnica, oh ta ozimnica ...

Domžalske občane smo povprašali, kako so kaj poskrbeli za ozimnico: za jabolka, za krompir, ali so gospodinje kaj same vkuhale, pa tudi kako je z njihovim prostorom za shranjevanje te ozimnice.

Tudi kurjava je del ozimnice in letošnja energetska kriza je mnogim povzročila dosti skrbi pri nabavi "zimske toplote". Vprašali smo še o ceni, ki jo zahteva ta toplota. Ali je morda draga?

In taki so bili odgovori:

JOŽICA ČESNIK, učiteljica: pravkar se z mamom vračava z nakupa, ki ni preveč uspel. Iskali sva papriko, je le drobna in gnila, pa prav zaradi tega sva prišli v Domžale. Kupili smo že jabolka in krompir, vendar ne v velikih količinah, ker hišo ogrevamo s centralno kurjavo in klet ni primerna za dolgotrajno shranjevanje. Sama nisem nič vkuhala, le v skrinjo smo dali nekaj stvari.

Kurimo na olje in nismo imeli posebnih težav, saj smo ga kupili že spomladi. Cena je bila 3,8 milijona kar je za udobno življenje in stalno toploto v stanovanju primerna cena. Da bi le tako ostalo in ne bi prišlo do podražitve.

IVANKA UŠTIR, delavka: krompirja še nimam, dobila ga bom kar pri kmetu, za jabolka pa bo poskrbel sindikat v tovarni. Ker živim sama, nisem nič vkuhala. Živim v bloku, kjer ni poskrbljeno za primeren prostor, kamor bi shranjevali ozimnico. Imamo nek zelo majhen prostor a če želim kakšno stvar shraniti notri, se to ukrajuje.

Za kurjavo nimam skrbi, ker živim v bloku. Cena, glede na to, da imamo tudi toplo vodo, ni pretirano visoka.

DANICA VIDMAR, delavka: krompir smo že dobili na Dolenjskem, kjer sem doma. Po ostalo ozimnico pa bomo šli v Eto, ker zaradi majhnih otrok nimam časa za vkuhanje. Jabolk še nimam, a najbrž jih bomo nabavili prek sindikata. V hiši imamo klet, ki je kar primerna za shranjevanje ozimnice.

Premoga še nimamo dovolj, le dve toni. Smo že v vrsti zanj, kamor smo prišli po vezah. Imamo centralno kurjavo. Sezona kurjenja nas stane približno 8.000,00 dinarjev. To je že kar drago. S to ceno imamo toplo vso hišo in vodo.

PETER URANKAR, mehanik: doma sem s kmetov, zato z ozimnico nismo imeli prevelikih težav. Vse smo pridelali doma. Prodajali pa nismo. Tudi vkuhanja se nismo lotili, ker je s tem preveč dela. Tudi cenjeni ti domači izdelki danes niso več. Marmelada danes ni več dobra.

Kurimo z drvmi, saj imamo kmečko peč. Kurjava nas ne stane nič, le sam moraš posekati in pripraviti drva.

ROZKA MARINIČ, upokojenka: z možem ne kupijeva ozimnice, ker sva zdaj sama. Ker sproti in sveže imava rajši. Krompir dobivava že dvajset let v študi pri kmetu, s katerim se lahko zelo pohvaliva. Tudi če ga sam ne pridelam dovolj, ga vseeno preskrbi za naju. Ostalo ozimnico kupiva z Etinim paketom, s katerim sva zelo zadovoljna.

Preskrba s kurjavo pa naju je letos presenetila. Letos smo prvič v tridesetih letih odšli

preje na dopust, kot pa nabavili kurjavo. Zato sva imela nekaj težav, vendar jo zdaj že imava – po vezah. Kurimo sami in imamo centralno kurjavo, ker je tako lepo, če je stanovanje toplo. Cena je približno 4.000,00 din.

ANDREJ VEHOVEC, tekstilni delavec: vse imamo že doma. Krompir smo kupili, jabolka pa imamo bolj malo. Vkuhavalimo, nekaj kumaric in srbske solate. Ostalo bomo še nabavili v Eti. Tudi grozdje smo kupili, saj imamo prostor, ki je zelo primeren za shranjevanje čez zimo.

Kurjavo smo nabavili že zelo zgodaj, kurimo pa s centralno kurjavo na olje. Tega tudi ne mislim zamenjati saj nisem imel nobenih težav. Letos je pač tako, da je nafta lažje nabaviti kot pa premog. Cena je v redu, približno 7.000,00 din.

MALKA ŠRAJ, dipl.pravnik: sama nisem kupovala sadja, saj nimamo primerne kleti. Sprotno kupovanje pa je nekoliko dražje. Nekaj dobim tudi doma. Za vkuhanje nimam časa, ker zidamo. Kupili bomo v Eti njihov paket, ki je zelo v redu.

S kurjavo ni problemov, ker živim v bloku, plačujemo pa jo po obračunu. Cena je še kar visoka, ampak saj danes je z vso kurjavo pač tako.

ANGELA RAZUMIČ, delavka: ozimnico sem si že pripravila. Jabolka sem kupila, vendar pa so nekoliko draga (8 – 9 din za kg), ko govorijo, jih je dovolj. Krompir pa sem že kupila pri kmetu. Sama sem že veliko vkuhala: papriko, kumare, ajvar in mislim, da se splača, ker je cena na trgu precej nižja od cene kozarca. Kljub temu pa je veliko dela.

Kurjavo smo nabavili že spomladi, saj je to pravi čas. Kupili smo jo že marca oziroma aprila. Ena sezona nas stane približno 4.200,00 dinarjev, kar ni veliko. Kurimo s trajno gorečo pečjo in imamo vse stanovanje toplo.

MARIJA UČAKAR, konfekar: vse smo pridelali doma, tako jabolka kot krompir. Papriko sem kupila in jo sama vlagala, tudi skrinja je zelo koristna, vanjo pa smo dali kumare, fižol in gobe. Kupili bomo tudi Etin paket, ki je zelo koristen, dobra je zlasti rdeča pesa. Imamo primeren prostor.

Premog smo nabavili že spomladi, imeli pa smo nekoliko težav, saj smo v Zagorju čakali nanj od 2,00 ure do 9:00 ure zjutraj. Drva imamo že od lani. Kurimo na trajno gorečo peč, zaradi dojenčka pa smo uporabljali tudi termoakumulacijsko peč. Ta je zelo draga, saj smo plačevali tudi do 3.000,00 din elektrike na mesec. Sicer pa je cena v eni sezoni za kurjavo približno 10.000,00 din, kar pa ni drago saj nas je pet.

Kinološko društvo Domžale

„Kinološko društvo smo v Domžalah ustanovili osmega maja lani. Dotlej so bili ljubitelji psov povezani v Kinološko društvo iz Ljubljane. Bili pa so kar preštevilni, zato smo ustanovili naše – področno društvo, ustanovljena pa so bila še nekatera. Tako so dobili lastniki psov večjo možnost vključitve v kinološko društvo. Že tedaj je bilo v ljubljansko društvo vključenih 50 članov s področja naše občine, zato se je ustanovitev društva narekovala kar sama po sebi. Ko smo začeli v Domžalah (obilo nam je s pobudami, podporo in delom pomagal kinološki strokovnjak – Domžalčan Miroslav Zidar), nismo uspeli v delo zajeti vseh 50 dotedanjih evidentiranih članov Kinološkega društva Ljubljana. Premaknilo in začelo pa se je vendarle,“ nam je opisal kratko komaj nekajletno zgodovino kinološke dejavnosti v občini predsednik društva Janez Hribar, ki je zaposlen kot vodja transporta v Oljarni. V razgovoru smo o delu društva zvedeli tole:

Pomoč strokovnjaka

„Za začetek bi rad poudaril prispevek, ki ga je za nastanek društva prispeval tov. Miroslav Zidar, kinološki strokovnjak in pisec strokovne literature. Če smo danes dobro organizirani, je to v veliki meri njegova zasluga. Ko je bil šele iniciativni odbor in društva še ni bilo, je tov. Zidar že organiziral tečaj za šolanje psov.

Pomen štirinožnih prijateljev

Danes je včlanjeno v društvo že več kot sto članov. V društvu želimo izpopolnjevati našo osnovno dejavnost – to je pospeševanje pravilne in smotne vzreje, šolanje psov, širjenje kinologije nasploh ter za potrebe športa, lova, služb ter področij organov za notranje zadeve ter SLO. Štirinožne prijatelje želimo vzgojiti tako v strokovnem kinološkem kot športnem smislu njihove lastnike pa v sposobne kinologe in vodnike športnih psov. Prav tako želimo pripraviti tečaje za šolanje psov za različne humanitarne – reševalne aktivnosti. Naš cilj je sodelovati z ostalimi športnimi in drugimi organizacijami. Z delom želimo pokazati, da

ne obstajamo izobčeno, pač pa da smo del družbe kateri želimo dokazati kako pomembna je kinološka aktivnost tako v mirnem kot tudi (in zlasti!) v vojnem času. Dokazati želimo, da je dresiran pes družbi še kako koristen.

Imeli smo prostor...

Danes nimamo nobenih društvenih prostorov. Pa smo imeli na enem od dveh travnikov, ki smo ju pod Šumberkom vzeli v najem lopo, ki nam je služila za skladiščenje drage opreme, pa tudi za zavetje pred dežjem. Z lopo nismo imeli sreče, saj nam je bilo vanjo šestkrat vlomljeno, za nameček pa so nam jo celo zažgali, tako da je pogorela do tal. In to kljub prizadevanju gasilcev, ki se jim želimo za njihov trud zahvaliti. Le komu je bila lopa toliko v napotje, da jo je – kot kaže – celo polil z bencinom?

Verjemite, da je bil požig lope velik udarec našemu veselju, saj so ga nekateri za delo v kinološkem društvu izgubili v veliki meri.

Kaj pa sedaj?

Sicer je vežbališče ostalo, ker se ga k sreči ne da uničiti... „In kaj

reševanju problema ter zagotoviti našim proizvajalcem osnovnih živil trdno ekonomsko gotovost, stabilnost in zagotovljen razvoj, če hočemo, da se podobni pojavi pomanjkanja mesa in mesnih izdelkov ne bodo stalno ponavljali še v prihodnje.

Ugotavljamo, da je naš način prehrane vse kvalitetnejši, se pravi, da potrebujemo vse več beljakovinske hrane, zato se potrošnja mesa in mesnih izdelkov naglo povečuje. Tudi to je vodilo, da problem obravnavamo širše. Ne bi bilo prav, če bi potrošniški kritizirali samo klavničarje oziroma trgovce, ko se nam razodevajo v delikatesah in mesnicah na pol prazne vitrine in prazni kavlji, kjer naj bi viselo meso.

Serša Viktor

sedaj?“ smo se vprašali. „Denarja nimamo, saj nismo tretirani kot športno društvo in ga ne prejemo iz nobenega naslova.“

Tako smo s prostovoljnimi prispevki kupili star železniški vagon. Avtoprevoznik Janez Kepic nam ga je brezplačno dostavil na vežbališče, kjer smo ga nekoliko popravili. V njem danes shranjujemo le nekaj rekvizitov, ki jih dnevno potrebujemo pri vajah.

Seveda bi si želeli nekaj trajnejšega, kot je vagon, ki ga hudodelska roka vnovič lahko spremeni v bakljo...

Rezultati so že tu!

Kljub kratkemu obstoju društva se že lahko pohvalimo z rezultati svojega dela. Za nami sta dva tečaja, 18 psov ima že izpit ISP-A, dva psa pa imata lavinski tečaj za reševanje izpod snežnih plazov, 1 pes pa izpit ISP-1. Zaradi tega, ker smo imeli manjše število psov, še nimamo formirane tekmovalne ekipe, ki bi naše kinološko društvo predstavljala navzven. V kratkem bomo ekipo ustanovili, tako da se bo o naših rezultatih slišalo tudi v javnosti. Zlasti se želimo predstaviti na Kinoloških tekmovanjih in manifestacijah, saj je nastopanje na koncu vseh koncev – vendarle namen šolanja in vzgajanja psov.

Kakšni so vaši načrti v prihodnjem letu?

V letu, ki je pred nami nameravamo:

- pripraviti tečaj za šolanje psov – začetni in nadaljevalni – v marcu
- organizirati ocenjevanje zunanjosti psov – v aprilu
- organizirati izpite šolanih psov – junija
- organizirati medklubsko tekmovanje B – 25.5.1980
- opraviti pregled mladičev – oktober. Ta pregled mladičev pasemskih psov v starosti od 5 – 12 mesecev, bo na vežbališču v vsakem vremenu. Namen pregleda pa je, da ugotovimo kakšne pse ima društvo, da vzpostavi stike z lastniki in jih približamo društvu, želimo jih podučiti kako ravnati s psom v prehrani in vzgoji, da ne bodo imeli težav. Na ta pregled vabimo tudi člane, ki pse vzgajajo, da vidijo uspeh vzgoje svojih mladičev
- organizirati ostale izpite – november
- pripraviti občinske propagandne nastope
- zagotoviti udeležbo tekmovalne ekipe na kinoloških prireditvah
- organizirati skupinski izlet članov društva.

Kulturno v ravnanju z živalmi

Poleg vsega omenjenega želimo vključiti v naše delo čimveč lastnikov psov. Lastniki psov bi se lahko usposobili za kvalificirane vodnike, saj organiziramo zanje začetne in nadaljevalne tečaje. Vsi ti ljudje bodo zagotovo kasneje ustrezno ravnali z živalmi, kajti doslej smo opazili mnogo slabega ravnanja s psi, zlasti med mladimi. Gotovo je, da se bomo za zaščito psov morali povezati tudi z dislociranim oddel-

Janez Hribar

kom Društva proti mučenju živali iz Ljubljane.

Skrb tudi za zdravstveno neoporečnost

V naši strokovni komisiji delujeta tudi dva strokovnjaka – veterinarja. Vzrejni referent tov. Nejc Lenič ter Damijan Gašperin strokovno skrbita za zdravstveno neoporečnost naših psov. Sicer pa z ustreznimi ukrepi takoj reagiramo na vse možne nevarnosti, ki pretijo zdravju psov. Ko se je pojavila nevarnost stekline smo organizirali preventivno skupinsko cepljenje proti steklini. V letošnjem letu bomo organizirali cepljenje proti pasji gripi in prav tako steklini.

Kako ravnamo s psi?

Vsaki gospodarji smo. Draističnih primerov slabega ravnanja s psi ne opazamo, res pa je, da je tudi dolgotrajno zadrževanje psa na balkonu – na nek način pravzaprav mučenje. Če se lastnik tega zaveda, psa vodi v naravo, samo kaj ko takih lastnikov ni mnogo.

Videti je, da je v Domžalah v zadnjem času zanimanje za vzrejo psov precej večje, kot je bilo doslej. Mnogi ne vedo za Kinološko društvo, ki želi nuditi vsa navodila in napotke za delo s psi, vzrejo in za njihovo vzgojo. Svojo dejavnost želimo prikazati občanom, se jim približati, zato bomo usposobili eno od vitrin pri občini. Želimo, da bi čimveč onih, ki imajo pse, našli kdaj čas, da se v našem društvu pouče o tem, kako skrbeti za svoje štirinožne ljubljence.

Lastniki psov: PAZITE NA HIGIENO SVOJIH LJUBLJENCEV

V Kinološkem društvu bi želeli, da bi lastniki mladih psov spoznali kakšno je pravilno ravnanje s psi. „Higiena je zelo pomembna,“ pravijo marsikaj pa bi morali zvedeti tudi o psih samih njihovih navadah, „duševnosti“. Ne boste verjeli, kako zelo se prenaša lastnikovo razpoloženje na razpoloženje psa. Če je slabe volje gospodar, je tudi pes manj razpoložen za delo kot bi bil sicer.

Te in take zanimivosti iz življenja pasjih štirinožcev boste zvedeli v društvu. PRIDITE!

(Nadaljevanje s 3. strani)

Klavnične organizacije napovedujemo v prihodnje polovično oskrbljenost trga z mesom, če se ekonomski odnosi v primarni proizvodnji krme, reje živine, klanja in predelave mesa ne bodo dokončno uredili: V občini Domžale smo v zadnjih 10 letih vložili v razvoj živinoreje predvsem pri zasebnikih velika sredstva.

S pomočjo strokovnih služb in organizacije, ki se ukvarja z kooperacijsko proizvodnjo se je kvaliteta in količina spitate živine naglo povečala. Ta dobro zastavljena in zelo pomembna veja gospodarstva, ki je posebno primerna za našo občino, kot terensko zelo razgibano, pa ne sme usihati. Nasprotno: takoj je potrebno pristopiti k

IZ NAŠIH KRAJEVNIH SKUPNOSTI — IZ NAŠ

NAŠA ANKETA MED OBČANI:

KAJ IN KOLIKO BEREJO PEČANI?

V pečah smo sredi vasi srečali poštarja. V svoji zajetni torbi je nosil tudi obilo časopisov in knjig. To je bila prilika, da povprašamo nekaj občanov o tem kaj in koliko berejo. Najprej smo seveda povprašali poštarja:

Štefan Jamšek, poštar:

Kar mene zadeva, berem najraje športne časopise in knjige. Sicer ga pa skoraj ni časopisa, ki ga ne bi prebral. Med knjigami, ki jih članom „Sveta knjige“ znosim na stotine, berem najraje različne romane. Sam knjig ne kupujem. Bolj kot branje knjig me zanimajo moji konjički, saj delam pri gasilcih, aktiven sem v športu, pa tudi v godbo sem vključen. Za Pečane lahko ocenim, da mnogo in radi berejo. Včasih se mi zdi, ko potežkam svojo torbo, da je ta njihova ljubezen do branja še preveč izrazita.

Erna Kos, prodajalka doma iz Peč 17:

Sem že izučena prodajalka, zato nimam več posebnih ambicij, da bi se izobraževala. To pa ne pomeni, da ne berem: tako rada prebiram ljubezenske romane iz izbora v „Svetu knjige“. Sem namreč član tega kluba bralcev slovenske knjige. Na časopise doma nismo naročeni, tako da časopisov ne berem.

Največ se ukvarjam iz izdelavo gobelinov, pa vendarle lahko rečem, da nekaj knjig na leto že preberem. Seveda pa imam zaradi mojega konjička v rokah najraje knjige o pletenju in vezenju.

Bogomil Jesenšek, kmet iz Peč 14:

Razumeli boste, da kmetje poleti in jeseni, ko je na kmetiji največ dela nimamo časa za branje. Zato pa pozimi prav rad prebiram strokovno literaturo s področja poljedelstva, živinoreje, rad prebiram kmečki glas, knjige z vsebino iz kmečkega življenja, dobivam pa tudi Obrambo in Delo. Knjig — razen otroških — v hiši skorajda ne kupujemo.

Štefka Rebolj, delavka v obratu tovarne Induplati v Pečah:

Med časopisi prebiram Nedeljskega, TV-15 ter Komunista, ki ga prejema hči. Druge knjige me ne zanimajo kaj dosti, zato me tembolj zanimajo knjige Partizanske knjige, ki opisujejo čas druge svetovne vojne. Tedaj ob začetku vojne sem bila stara 16 let ter sem v njej marsikaj doživela.

Omenim naj, da je ravno sedaj v TV-15 fotografija, na kateri sva fotografirani sestrski aktivistki, moj brat partizan, sestra OŽIGOVI iz PREKRA partizan Miško iz Tuhinjske doline ter drugi...

Zaradi tega me seveda vse, kar je v zvezi z zgodovino NOB tembolj zanima...

Franc Jesenšek, papirničar, doma v Pečah 40:

Moje največje zanimanje velja knjigam, ki opisujejo življenje v drugi svetovni vojni. Preberem pa seveda tudi obilo drugih knjig, ki si jih bodisi sposodim ali pa kupim sam. Poleg knjig prebiram tudi časopise, med katerimi sam naročen na Nedeljski, Obrambo in TV-15. To pa niso edini vidiki mojega izobraževanja, saj se izpopolnjujem tudi družbenopolitično v sklopu krajevne skupnosti Moravče. Kar zadeva Peče, si v kraju želimo zgraditi dom v katerem bi organizirali lahko celo vrsto izobraževalnih akcij. Doslej si tega nismo mogli omisliti, ker ni bilo prostora za to.

Štefka Vetorac, poslovodkinja v trgovini Peče:

Knjige rada prebiram, čeprav moram priznati, da že dolgo nisem nobene kupila. Najraje imam strokovno literaturo o sajenju in negi cvetja, kjer najdem kar me pač zanima. Kljub temu, da imam malo časa za branje (še največ zvečer) se je v hiši nabralo že skoraj 40 knjig.

Naročeni smo na Delo, prebiramo še Občinski poročevalec in Napredkovo glasilo „Naš napredek“. Želela bi se tudi drugače izobraževati, če bi bila prilika in bi jaz imela čas. Kuharskega tečaja, ki ga je obiskovalo več deset deklet in žena iz Peč in okolice, zaradi zasedenosti v trgovini jaz nisem mogla obiskovati.

Matjaž Brojan

ZLATOPOLJCI

V

KUMROVCU

Sredi avgusta so družbenopolitične organizacije krajevne skupnosti Zlato polje organizirale izlet v Kumrovec.

Dva avtobusa sta že ob zgodnji jutranji uri vozila po vijugasti in ozki cesti skozi zlatopoljske vasi. To je bil svojevrsten podvig, saj so avtobusi redke gost slabih cest. No, vse se je srečno končalo in v Šentvidu smo zavili proti Celju. Tudi ljudje so si oddahnili in si pomeli prste saj so jim skoraj otrpnili od nepremičnega držanja za sedeže. Postali so tudi živahnejši in kmalu se je zaslislala tudi pesem. Dobro razpoloženje je trajalo vso pot do Rogaske Slatine, kjer smo se ustavili, si ogledali zdravilišče in pili mineralno vodo Donat. Mnogi so bili mnenja, da bi jim mineralna voda veliko bolj koristila zvečer, ko bi imeli dobro podlago.

Cilj našega izleta je bil obisk Kumrovca. Za mnoge je bil to prvi obisk rojstnega kraja predsednika Tita, zato so si z velikim zanimanjem ogledovali zanimivosti Kumrovca. V domu borcev in mladine smo si ogledali film o našem predsedniku, oziroma o njegovem obisku v prijateljskih deželah Daljnega vzhoda. Krajani so bili navdušeni nad sprejemi, ki jih je doživel Tito v deželah, ki jih je obiskal. Tudi solze v očeh je bilo opaziti.

Izleta smo se udeležili stari in mladi, borci in pa tisti, ki so bili leta 1942 izseljeni, to je pomembno predvsem zato, ker se tako prenašajo revolucije in tradicije na mlade, krepi pa se tudi enotnost in povezanost v krajevni skupnosti. Namen izleta je bil tako dosežen.

Stane Oražem

RAZSTAVA

CVETJA IN GOB

Prizadevni člani Društva za varstvo narave v krajevni skupnosti Prevoje že vrsto let vsak konec avgusta ali začetek septembra organizirajo razstavo cvetja in gob. Letos je bila razstava od 23. do 26. avgusta 1979 v Kulturnem domu in je bila lepo urejena. Precej velika dvorana je bila polna najrazličnejših lončnic, največ sta jih prispevali Marija Stupica (vodenke) in Regina Urankar. Med njimi smo lahko videli čudovite vodenke, pa cvetoče pelargonije, vseh vrst bršlinke, pa bodičaste kaktuse in še in še, prava paša za oči. Omeniti je potrebno, da so vse rože za raz-

(Nadaljevanje na 6. strani)

Ogledalo nam drži:

PLOTOVI, OGRAJE, OGRADE, ZIDOVI, TRDNJAVE!

In kaj zasluži tako pozornost? Ograje, ah, ne le ograje, cele trdnjave, ki jim manjka le še stolp na vogalu, pa kakšen mitraljez, morda še stražar, saj se ogromen pes tako in tako spreha ob napisu: „Pozor hud gospodar,” oprostite, pes! Kaže, da se bodo vsak čas v naši okolici začele razvijati prave zaprte, ograjene, celo zastražene trdnjave. Gotovo se bo našel kdo, ki se bo obdal tudi z bodečo žico, morda celo z električnimi izolatorji. Morda bi tovariši v teh „trdnjavah” lahko odgovorili, česa se tako boje? Radovednih pogledov kakšnega revnejšega državljanca, ki bi se spraševal, le od kje mu tako velika graščina? Česa drugega se tako ne moremo bati, saj pri nas ni tako hudo s kriminalom kot v Ameriki, se mi zdi.

Sicer pa vse ograje niso tako velike; v Domžalah, in po zadnjih vestih tudi po nekaterih krajih naše ožje in širše domovine, razsaja epidemija „Postavitis ograditis”. Pa si oglejmo razvoj te nalezljive bolezni. V čisto davnih časih so bili ljudje še zelo odporne narave, menda so se celo radi pogovarjali, včasih koga obiskali, imeli čas za klepet, saj menda sploh niso nič mislili na denar. No, potem pa si ga je nekdo nekaj pridobil, nekaj zaslužil. Hitro si je postavil hiško, še predno pa je vse bilo na red, je pohitel z gradnjo ograje. Zakaj, boste vprašali? Zaradi kokoši, se ve. Da se ne bi kokoši sprehajale po njegovem dvorišču. Kokoši so zelo radovedne, vse preiščejo, prestikajo, pa tudi stalno spuščajo neke glasove. Nikoli nobenega pravega miru. Ko so drugi opazili, da si je ta „vplivni mož” zgradil ograjo, so hitro pohiteli z gradnjo. Ogradili so vse, kar se je dalo, ograditis se je vse bolj širila, pa tudi različne manjše in večje spremembe je doživljala.

(Nadaljevanje 5. strani)

stavo posodile krajanke. Na odru so bile razstavljene ikebane, med njimi so bile tiste iz poljskega cvetja, pa iz korenin in še bi lahko naštevali. Občudovali smo slovenski grb, ki je bil narejen iz samih cvetov, zanimanje pa so pritegnili tudi različni poročni šopki.

Za strastne in manj strastne ljubitelje gob pa je bilo poskrbljeno tik ob vhodu in seveda na balkonu. Gobarjem, izmed katerih naj omenim Andreja Urankarja in Željka Blaževiča, je bilo naklonjeno tudi vreme, saj sta s pomočjo drugih našla kar 150 vrst gob. Lep uspeh za organizatorje razstave pa je bilo tudi to, da so izmed teh gob pravil-

Lahko bi rekli, da je bolezen dohvala različne razsežnosti. Tudi bolezenski znaki so bili različni. Nekateri so imeli lesene, drugi železne, nekateri so samo lažje zboleli z rastlinskimi, v zadnjem času pa razsaja silno hud bacil, ki povzroča betonske, meter in pol visoke bolečine.

Pa končajmo z zgodovinskim pregledom razvoja bolezni. Kajti stvar le ni samo smešna, temveč nosi v sebi globlje korenine. Razmišljanje o tej bolezi ni imelo namena le zabavati, pač pa vas pritegniti k razmišljanju o stalnem in vse bolj

razširjenem ograjevanju. Kaj ni nekaj resnice v tem, da s tem, ko se vse višje ograjujemo, ne ograjujemo le svojih domov, pač pa tudi svoje osebnosti, svoje odnose z ljudmi, odprtost za človeka. To je moje in to se ne tiče nikogar! Tako boste rekli. Kaj nam ni neprijetno, če vemo, da moramo k družini, ali človeku, ki je tako visoko ograjen. Ali se ne zdi človeku, da je nezaželen, da prodira nekam, kjer zanj ni prostora? Ljudi pa vse bolj ločujejo najrazličnejše ograje, plotovi in ovire. Pristni, človeški odnosi postajajo vse večja redkost. Mi pa tega sploh ne opazimo, sami si gradimo še večje ograje, še bolje se zapiramo. V Domžalah, kjer živimo, stvar ni tako zelo huda, toda ograje, takšne in drugačne, ki jih na vseh koncih veselo gradimo so pokazatelj našega odnosa do drugih, naše odprtosti, da, tudi naše človečnosti.

USPEHI VZPODBUJAJO NAČRTE ZA PRIHODNOST

Mineva skoraj leto dni, kar je začel v Mengšu delovati Center za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb.

Takoj po podpisu samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Centra za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb Domžale – Kamnik, smo pričeli z najnujnejšimi adaptacijskimi deli v bivši delavnici TOZD Melodije v Mengšu na Ropretovi 1. V izredno kratkem času je bilo potrebno marsikaj napraviti, da bi bila delavnica pripravljena za sprejem prvih invalidov. Ker smo pri vseh izvajalcih naleteli na razumevanje, smo po enem mesecu že sprejeli prve invalide. Tako smo pričeli z delom z najnujnejšo opremo, vendar pa smo s tem omogočili delo vsem tistim invalidom, ki so na te delavnice težko čakali.

V Centru zaposlujeemo in usposabljammo srednje in težje duševno prizadete osebe in ostale invalide iz občin Domžale in Kamnik. Trenutno je na usposabljanju in delu štiriinšestdeset delavcev.

Proizvodno delo temelji na kooperaciji s tovarnami in zasebnimi obrtniki. Odnosi so urejeni s posebnimi sporazumi. Tako imamo sporazum o dolgoročnem sodelovanju s TOZD SVIT Kamnik. Sodelujemo tudi s tovarno Filc iz Mengša, z Obrtno zadrugo Plasas iz Ljubljane, s TOKO Domžale, Trak Mengeš, z Mehanitehniko iz Izole in z večimi obrtniki. Že samo to pove, da je delo zelo raznoliko

in zato zahteva mnogo organizacijskega znanja in sposobnosti vseh, ki v Centru delajo z invalidi. Pri kooperaciji gre predvsem za montažna dela. V začetku smo dela opravljali ročno, kmalu pa smo začeli dela izvajati strojno. Za to je bilo potrebno izdelati posebne priprave in orodja ter jih prilepiti invalidnim osebam. Včasih iz enega orodja za zdravega delavca napravimo dva ali celo tri in ga tako prilagodimo, da lahko naši delavci dosega-jo čim boljše rezultate. Prav zaradi boljše organizacije in racionalizacije so tudi rezultati vedno boljši in proizvodnja skokovito narašča.

LEPI IZDELKI ROČNEGA DELA

Lastna proizvodnja temelji na ročnem tkanju. Tudi na tem področju smo dosegli lepe rezultate. Če povemo, da smo v začetku za tkanje enega prta potrebovali 1 ur, da pa danes porabimo le še dve do tri ure, povemo dovolj. Za delo na statvah smo usposobili štiri delavce, ker je usposabljanje za delo na ročnih statvah dolgotrajnejše. Kljub temu dosegamo na tem področju dobre rezultate. Izdelke pogodbeno izdelujemo za trgovsko podjetje Kokra Kranj, ki

je ekskluzivni prodajalec naših ročno tkanih izdelkov. Prav tako izdelujemo zidne tapiserije – vzorke, ki pa jih zaenkrat izdelujemo samo po naročilu. Razmišljamo že tudi o novih možnostih za lastno proizvodnjo.

DELO TUDI NA DOMU

Ob delu v Centru smo pričeli tudi z organizacijo dela na domu. Tu gre predvsem za tiste delavce, ki ne zmorejo poti v Center, ali pa imajo kakšne druge težave. Tudi na tem področju dosegamo lepe rezultate.

Prav raznolikost del nam omogoča, da so vsi delavci ustrezno zaposleni in glede na svoje sposobnosti dosegajo maksimalne rezultate. V Center sprejemamo vse srednje in težje duševno prizadete osebe, ki so socializirane, imajo higienke navade in ki so sposobne prihajati v Center. Delavci prihajajo v Center s sredstvi javnega prevoza sami ali v spremstvu svojih sodelavcev. V razmerah, v katerih delamo, ne moremo sprejeti motečih in nesocializiranih oseb, ki jih bomo sprejemali šele v tretji fazi, ko bomo odprli tudi varstvene oddelke.

ŠOLE DAJEJO USTREZNO USPOSOBLJENOST

Pri našem delu smo posebno zadovoljni z usposobljenostjo delavcev, ki so končali usposabljanje v oddelkih za delovno usposabljanje pri OŠ Olge Avbelj Homec, v oddelkih za delovno usposabljanje Janez Levec Ljubljana in v Zavodu Črna na Koroškem, saj imajo osvojene delovne navade in spretnosti ter obvladajo uporabo osnovnih orodij in priprav. S posameznimi zavodi za usposabljanje otrok bo potrebno sodelovanje še poglobljati.

Vsi ti uspehi obvezujejo nas, ki delamo z invalidi, kakor tudi širšo družbeno skupnost, predvsem pa tiste, ki skrbijo za invalide osebe, da še naprej skrbimo za nadaljnji razvoj in uveljavitev ustavne pravice o enakosti vseh delavcev v združenem delu.

MLAJ

Naselje pa tako

Na severozahodni strani Slomškove ulice so zrasli eden ob drugem sledeči objekti: enonadstropna stanovanjska hiša, visoka transformatorska postaja, pritlična lesena baraka, montažna pritlična hiša, ogromna lesena „šupa” z dvema majhnima oknom (šupa nedoločljivega namena), pripravlja pa se gradnja še enega – očitno – znamenitega objekta.

Ob vseh naštetih objektih bo ta objekt gotovo tudi nekaj posebnega: v sredini v kakršno bo postavljen, drugačen tudi biti ne more.

Zanimivo bi bilo vedeti, kako se imenuje taka sodobna urbanistična politika...

DOKLEJ TAKO? :

Črni pogoji za »črne«

V Kolodvorski ulici 5 v Domžalah imajo svoje „prostore“ domžalski dimnikarji. To je v tisti stari stavbi poleg znanega WHISKY bara. Videvamo jih večkrat (najpogosteje v zgodnjih jutranjih urah) ko gredo na delo. Ali smo se kdaj vprašali — kako jim gre — najbolj črnim prebivalcem našega mesta?

Človeku se zazdi — ko jih išče, — da se je zmotil. Na zanemarjenem dvorišču zaman iščeš vrata, ki bi človeku obetala, da bo za njimi dimnikarska pisarna ali vsaj dimnikarski prostori. Spodaj — pod nivojem zemlje — so mala vrata skoraj zametana s trohnečimi drvami. Ko potrkaš nanje, te povabi v klet prijazna dimnikarjeva beseda.

„Osem nas je. In tole so naši prostori. Naš okoliš obsega poleg Domžal, Mengša, Lukovice in drugih krajev, naselja vse do litijske občine, Kamnika celo tja do Katari- ne gremo. Doslej smo se pozimi in poleti vozili s kolesi, v zadnjem času smo kupili mopede.“

Ogledam si njihove „prostore“. Od vhoda, kjer je nakopičena raznovrstna dimnikarska oprema, vodi v notranjost kletnih prostorov z izrazitim vlažnim kletnim zadahom ozek hodnik. „Če grem na dopust najdem ob vrnitvi vse zeleno,“ pove sogovornik, ki mi pokaže kopal- nico.

V ozkem prostoru kamor bi se zgnatla komajda peterica ljudi, je nekaj kovinskih omar. To je skrajno neugleden prostor, z dvema večnokapljajočima tušema, staro kopalnično pečjo na drva in z veliko, veliko zatohle vlage... In to je vse. Brez kurjave, brez zračenja, brez svetlobe, brez opreme, brez sleherne stvari, ob kateri bi človek lahko rekel: vsaj nekaj imajo.

Res je, dimnikarji so delavci Komunalnega podjetja — TOZD Dimnikarstvo iz Ljubljane, vendar pa njihova beda delovnih pogojev ne more mimo nas občanov domžalske občine ker moške črnega poklica delajo ob nas, z nami — in za nas. Če se tistim, ki bi jim morali zagotoviti človeka vredne delovne pogoje — ne zdi pomembno, da sprevidijo v kakšnih pogojih dimnikarji delajo — tedaj moramo glavno pobarati ustrezne občinske strokovne oziroma inšpekcijske službe, ki jim je to delovna domena: Kako dolgo bo na Kolodvorski 5 stanje, kakšno je? Kaj ste storili in kaj še mislite storiti, tovariši?

Pa še to. Ko sem zapuščal prostore domžalskih dimni- karjev v meni še nikoli ni tako trpko odzvanjalo reklo, ki ga radi ponavljamo:

Človek je naše največje bogastvo.

Izvršni svet SOB Domžale nam je za zgornji prispevek pripravil o reševanju prostorskega problema dimnikarjev naslednje pojasnilo:

Z ozirom na ugotovitve inšpekcijskih služb Skupščine občine Domžale, da sedanji prostori dimnikarske službe iz sanitarno higienskih vidikov niso primerni za poslovne prostore, posebno še ne za tovrstno dejavnost, se je izvršni svet aktivno vključil v reševanje te problematike. V sodelovanju s predstavniki SKIS in delovne organizacije Komunalno podjetje Ljubljana, TOZD Dimnikarstvo je izvršni svet organiziral več razgovorov v zvezi z nakupom ustreznih prostorov. Dogovori so v zaključni fazi, sredstva za realizacijo pa so zagotovljena s sprejetjem rebalansa proračuna na zadnjem zaseda- nju zborov skupščine občine Domžale.

Darko Gognjavec,
Sekretar izvršnega sveta
Domžale

Krajani Krajevne skupnosti Simon Jenko Domžale — Savske ceste, Aškrčeve in Radio ceste ter Štude zahtevamo:

Varnost za nas in naše otroke

Svetu za preventivo in vzgojo otrok v cestnem prometu občine Domžale:

Krajani kajevne skupnosti Simon Jenko Domžale, ki živimo na predelu Domžal, po katerem poteka Savska cesta kot ena od variant povezave Domžal z Ljubljano, dajemo vsem pristojnim institucijam v občini Domžale v obravnavo problem prometne rešitve Savske ceste oziroma problem zagotovitve minimalne varnosti vseh pešcev na Savski cesti, predvsem pa problem prometne varnosti neobglenih šoloobveznih otrok.

Ko smo mi, ki smo sedaj starši, začeli hoditi v šolo pred 25 ali 30 leti po Savski cesti, smo se preplašeni umikali vsakemu avtomobilu v travo, vrt, kamor je bil pač pro- stor, kajti nismo imeli pločnika, po katerem bi varno hodili. Naši starši so prosili po sestankih, sejah, naj bi Savsko cesto uredili s pločniki, ker je pač zelo nevarna kot tranzitna regionalna cesta za težki promet za Ljubljano (Javna skladišča). Deset ali petnajst let, kolikor smo pač hodili v osemletko, so zaman pro- silili in nato obupali, češ, naši otroci so zrastle, hodijo že v srednje šole, sedaj naj sitnarijo mlajši starši z malimi otroki; mi smo se naveli- čali. Tudi ta mlajša generacija ni uspela, in tu smo sedaj mi, katerih otroci so te dni ponovno začeli hoditi v osnovno šolo po popolno- ma isti nezavarovani Savski cesti kot je bila pred 30 leti!. Le promet je danes neizmerno povečan. Člo- vek se kar zgrozi, ko vidi te male otročke z velikimi torbami na rami v dežju, megli, mraku ko vozijo mimo njih težki kamioni in v zad- njem času celo cisterne s prikolico, ki sigurno presegajo dovoljenih deset ton, avtobusi, ali hitri ose- bni avtomobili, otroki pa se dobe- sedno stiskajo ob zidove hiš ali gredo meter ven s ceste po običaj- nem travniku. Pozimi, ko se nima- jo kam umakniti, pa so pač izpo- stavljeni na milost in nemilost obupnemu prometu.

Pripomnili bi še, da nam je bila v utehe takomenovana Mala potka, ki obstoja že preko 300 let in poteka vzporedno s Savsko cesto in se vklopi na mirno Cankar- jevo ulico, tako da so otroci iz Spodnjih Domžal in Štude ubirali pot po tej Mali potki, se vklopili na Cankarjevo ulico in pri Kinu varno prečkali Ljubljansko cesto v šolo Vencija Perka. Naenkrat pa je Komunalno podjetje Domžale začelo postavljati ograjo in zidan objekt točno preko te Male potke in zgradili so se z visoko dvome- tersko ograjo in s tem popolnoma zaprli prehod po Mali potki. Nikjer ni bil o tej gradnji razgrnjen zazi- dalni načrt, odbita je bila vsaka pritožba na zaporo te več sto let obstoječe potke in sprašujemo se, kako se je našlo sredstva za izgrad-

njo nekaj sto metrov ograje, s kate- ro se je zavarovalo nekaj strojev. Denarja za gradnjo pločnika, ki bi varoval dragocena življenja otrok, pešcev, kolesarjev, ni najti nikjer.

Prepričani smo, da pristojni organi v občini Domžale problem poznajo v svoji celovitosti, zato se nam zdi odveč izgubljati besede z njegovim prikazovanjem, tudi vsi občani Domžal ga poznajo. Sodi- mo pa, da smo kot starši naših otrok in krajani v Krajevni skupno- sti dolžni, da zadevo damo v preso- jo, obravnavo javnosti ter v reševanje vsem pristojnim organom.

Zahtevamo, da nam Svet za preventivo in vzgojo otrok v cest- nem prometu kot organ, ki je pri- stojen za reševanje tovrstnih pro- blemov zagotovi naslednje:

1. V Občinskem poročevalcu po- jasni celotni postopek, ki je bil do sedaj voden za reševanje tega problema, predvsem naj bodo navedeni nosilci akcije, roki izvedbe in finančna situa- cija;
2. Navede naj, kakšr vsebinski zadržki so pogojevali, da je sta- nje danes takšno, kakršno je (tehnični, finančni in organiza- cijski zadržki);
3. V mesecu septembru naj bo izdelan plan akcije za odpravo tega problema. Naša sugestija je, da se naj ta plan akcije deli na dva dela:
 - a) preventivni, v kar naj sodi:
 - omejitve hitrosti prometa na nižjo hitrost od doseda- nje
 - na potrebnih mestih, kjer je peš hoja najbolj ogrože- na, se naj naredijo prehodi za pešce z ustrezno signali- zacijo
 - nujna je pogostna prisot- nost uslužbencev milice, predvsem pa v času pre- usmeritve prometa iz Črnu-škega mostu čez Šentja- kob, zaradi kontrole hitro- sti
 - b) dolgoročni, pri čemer sma- tramo, da je potrebno izde- lati utrjene pločnike v ce- lotni dolžini strnjenege na- selja z ureditvijo odtoka

(Nadaljevanje na 10. strani)

PRIZNANJE

Vodstva družbenopolitičnih organizacij in Svet za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozaščito izrekajo priznanje vsem občanom, ki so sodelovali v akciji NNNP – 29. in 30. septembra in dokazali svojo pripravljenost braniti pridobitve naše revolucije, pri tem pa pokazali mnogo znanja, veščin in spretnosti.

Posebno priznanje pa gre vsem aktivistom, ki so akcijo uspešno pripravili in vodili.

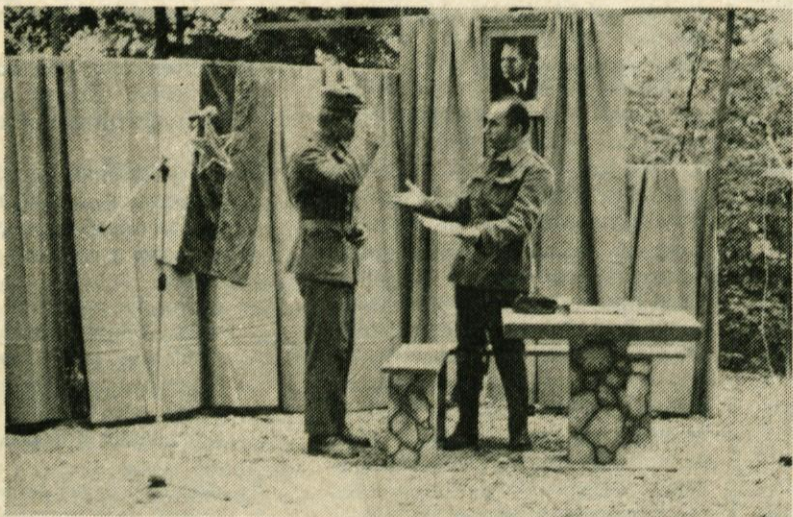
Sekretariat akcije NNNP

V šoli Šlandrove brigade so se akcije NNNP – lotili delovno. Mladi so s krampi in samokolnicami celo v dežju dokazali svojo pripravljenost sodelovati

Takšnih pohodov k spominskim obeležjem revolucije je bilo v dneh akcije mnogo. Tudi za prijetno razpoloženje je bilo povsod poskrbljeno. Tako so zanj – s pesmijo na ustih – poskrbeli tudi Dobljani

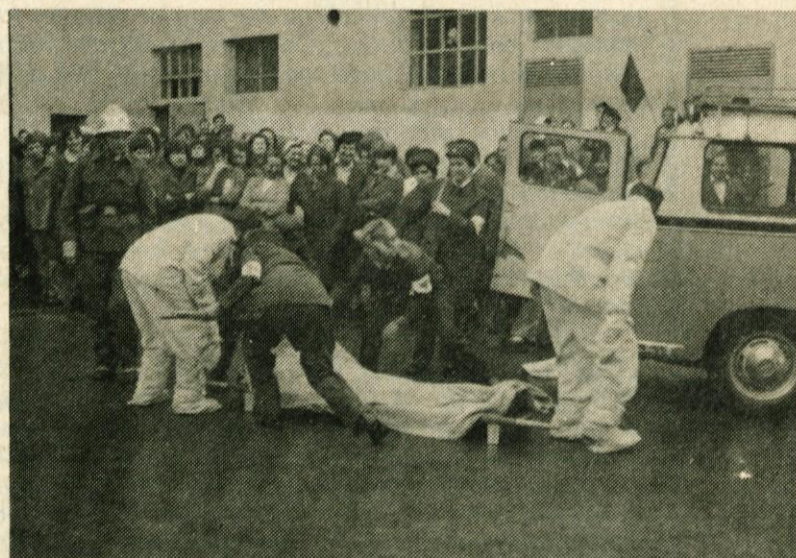
Eden izmed načinov, kako obujati tradicije NOB so tudi kulturne prireditve in partizanski mitingi. Kulturno društvo Jožef Virk je predstavilo enodejanko s partizansko tematiko

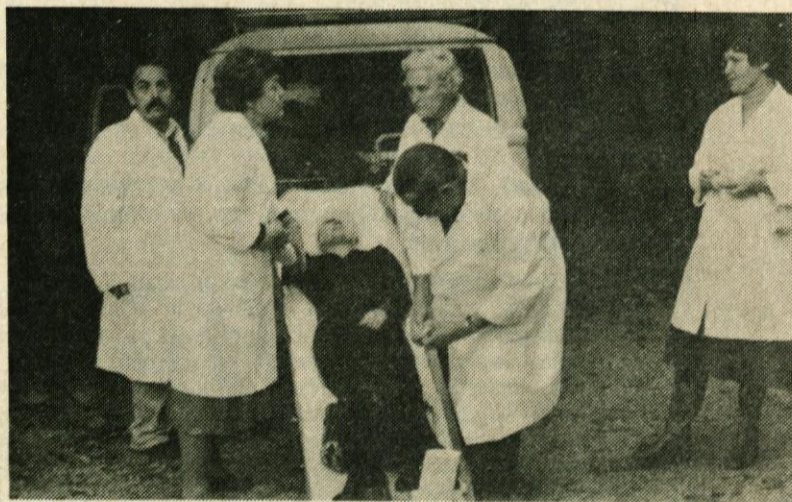
Pri gašenju požara v Tosami so sodelovali vsi delavci. Po končani vaji so nam povedali, da bodo vsakemu morebitnemu požaru takoj kos

FOTO REPORTAŽA – FOTO R

Trdna je naša in nač

V Tosami so tudi reševali ponesrečence. V takih primerih je naglica potrebna

Mengeški Zdravstveni dom se je v pičlih 30 minutah preselil na novo – vojno lokacijo, kjer je postavil vse potrebne oddelke. Ekipa (na sliki) je že takoj ob prihodu lahko ponudila pomoč ponesrečenim

odbor za spremljanje izvajanja družbenega dogovora o uresničevanju kadrovske politike v SR Sloveniji.

2. Za namestnika delegata se imenuje Janez ZNIDARŠIČ, roj. 1944, dipl. psiholog, stanujoč Kolodvorska 2, Vrhnika.
3. S tem sklepom se razveljavlja sklep št. 117-9/79-11 z dne 13.4.1979 v drugem delu, kjer je za delegata imenovan Milan NARAT, predstojnik kadrovske službe, za namestnika delegata pa Franc KERČ, predsednik komisije za volitve, imenovanja in administrativne zadeve SOb Domžale.

SKUPŠČINA OBČINE DOMŽALE

Številka: 117-9/79-11

Datum: 28.9.1979

PRESEDNIK
skupščine občine Domžale
Jernej LENIČ, l. r.

Na podlagi 4. in 14. člena zakona o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi, ki ogrožajo vso državo (Uradni list SFRJ, št. 2/74), 3. člena zakona o varstvu prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 7/77), 265. člena statuta občine Domžale (Uradni vestnik občine Domžale, št. 4/79) in 1. ter 4. člena odloka o obvezni deratizaciji na območju občine Domžale (Uradni vestnik občine Domžale, št. 12/75) je izvršni svet skupščine občine na 6. seji dne 11.10.1979 sprejel naslednji

SKLEP

Na območju občine Domžale se bo izvajala obvezna deratizacija od 6.11.1979 do 23.11.1979.

Obvezna deratizacija se bo izvajala v krajevnih skupnostih oz. krajih, in sicer:

- krajevni skupnosti Domžale, Dragomelj–Pšata in v krajevni skupnosti Ihan – naselje Ihan od 6.11. do 9.11.1979
- krajevni skupnosti Vir od 12.11. in 13.11.1979
- krajevni skupnosti Radomlje in Preserje 14.11. in 15.11.1979
- krajevni skupnosti Homec–Nožice in Jarše–Rodica 16.11.1979
- krajevni skupnosti Mengeš od 19.11. do 20.11.1979
- krajevni skupnosti Trzin in v krajevni skupnosti Dob – naselja Dob, Črnelo, Češenik in Turnše 22.11. in 23.11.1979
- krajevni skupnosti Moravče in Lukovici 22.11. in 23.11.1979

Številka: 512-3/79

Datum: 16/10-1979

PRESEDNIK
izvršnega sveta SOb Domžale
Edvard PERNEL, l. r.

P R E G L E D PRIHODKOV IN RAZPORED PRIHODKOV SPREMENJENEGA PRORAČUNA OBČINE DOMŽALE ZA LETO 1979

Vrsta prihodkov	Prihodki	Prvotni plan	Plan po spremembi
1	Sredstva, prenešana iz prejšnjega leta	115.000	6.513.000
2	Davek iz dohodka in davek iz OD	46.121.000	52.695.000
3	Davki	46.700.000	47.115.000
6	Takse	6.037.000	5.571.000
7	Prihodki upravnih organov in drugi prihodki	4.400.000	4.430.000
	Prihodki od drugih družbenopolitičnih skupnosti	3.108.000	4.000.000
	SKUPAJ	106.481.000	120.324.000

Glavni namen	Razpored prihodkov	Prvotni plan	Plan po spremembi
01	Dejavnost organizacij družbenopolitičnih skupnosti	52.242.000	52.754.000
02	Ljudska obramba	7.919.000	7.919.000
03	Dejavnost družbenopolitičnih organizacij in društev	3.654.000	3.779.000
04	Negospodarske investicije	14.270.000	15.888.000
08	Socialno skrbstvo	3.956.000	4.156.000
09	Zdravstvena zaščita	425.000	425.000
10	Komunalna dejavnost	8.797.000	13.597.000
11	Dejavnost KS	7.285.000	7.926.000
16	Intervencije v gospodarstvu	6.215.000	11.821.000
17	Tekoča proračunska rezerva in obveznosti preteklih let	655.000	921.000
18	Kredit, vezana in izločena sredstva	1.063.000	1.138.000
	SKUPAJ	106.481.000	120.324.000

Na podlagi 23. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih (Ur. list SRS, št. 39/74) in 229. člena statuta občine Domžale (Uradni vestnik občine Domžale, št. 4/79), je skupščina občine Domžale na seji družbenopolitičnega zbora dne 26.9.1979, zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 28.9.1979 sprejela

ODLOK

o spremembi odloka o proračunu občine Domžale za leto 1979

1. člen

V odloku o proračunu občine Domžale za leto 1979 (Uradni vestnik občine Domžale, št. 1/79), se 1. člen spremeni in se glasi:
„Skupni prihodki občinskega proračuna znašajo 120.324.000 din, od tega:
– za razporeditev po posebnem delu proračuna 119.669.000 din,
– za tekočo proračunsko rezervo 655.000 din.”

2. člen

Spremeni se 2. člen odloka o proračunu občine Domžale za leto 1979 in se glasi:
„V rezervni sklad se izloča 1 % izvirnih prihodkov, kar bo predvidoma znašalo 1.138.000 dinarjev.”

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale, uporablja pa se od 1.1.1979.

Številka: 400-8/79
Datum: 28.9.1979

PRESEDNIK
skupščine občine Domžale
Jernej LENIČ, l. r.

ODREDBO

o prenehanju ukrepov za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjenje stekline na območju občine Domžale

1. člen

Zaradi prenehanja nevarnosti stekline, se ukinejo ukrepi za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjenje stekline na območju občine Domžale, ki so bili odredeni z odredbo izvršnega sveta SOb Domžale z dne 17.5.1979 (Uradni vestnik občine Domžale, št. 7/79).

2. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale.

Številka: 322-12/79
Datum: 15/10-1979

PRESEDNIK
izvršnega sveta SOb Domžale
Edvard PERNEL, l. r.

(Nadaljevanje s 7. strani)

meteorne vode. Poudarjamo, da je tako reševanje prometnih problemov kot nedavno premeščanje betonske ograje nasproti Komunalnega podjetja Domžale na Savski cesti vsem Domžalam bolj v sramoto kot v korist, zato upamo, da bo rešitev ureditve Savske ceste strokovno neoporečna.

Zahtevamo, da bodo v planu akcije navedeni nosilci nalog in roki izvedbe, sicer se z njim ne bomo občani sicerjeli. Glede na to, da je problem že evidentiran, menimo, da je povsem mogoče do konca septembra 1979 ta plan izdelati!

Z vlogo seznanjamo naslov, Krajevno skupnost Simona Jenka, Postajo milice Domžale, uredništvo Občinskega poročevalca.

Krajani Krajevne skupnosti
Simona Jenka

Delegatsko življenje v občini:

Če še niste vedeli, vam sporočamo

– da se je skupščina občine Domžale v novem mandatu konstituirala 12. aprila 1978. Zbor združenega dela ima 52 delegatskih mest ter je imel v tem mandatu 14 ločenih zasedanj

– zbor krajevnih skupnosti ima 32 delegatskih mest ter je imel do danes prav tako 14 ločenih zasedanj

– družbenopolitični zbor ima 25 delegatskih mest ter je imel v tem obdobju 15 ločenih zasedanj

– da je bilo v navedenem obdobju šest skupnih zasedanj vseh zborov skupščine občine Domžale

– da je Predsedstvo skupščine občine Domžale večkrat obravnavalo problematiko stališč delegatov, ki se udeležujejo sej republiške skupščine. Ta gradiva je doslej obravnavala izvršni svet občine ter različni upravni organi. V želji, da bi postala občinska delegatska skupščina v bistvu tudi konferenca delegacij za republiško skupščino, je bilo v letošnjem letu uvrščeno na dnevni red 13 zadev dnevnega reda republiške skupščine. To je uspelo zato, ker je program dela zborov naše občinske skupščine v letošnjem letu prvič usklajen s programi republiške skupščine pa tudi s programi družbenopolitičnih organizacij v občini.

– da ima skupščina devet komisij ter svet za ljudsko obrambo, varnost in družbeno samozasčito in svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Komisije štejejo od 7 – 13 članov, svet za L.O. varnost in družbeno samozasčito pa ima 15 članov. Komisije so v glavnem sestavljene iz delegatov vseh treh zborov oziroma z večino delegatov skupščine, ostali pa so delegati družbenopolitičnih organizacij. Komisija in sveti redno delujejo, posebej sta obremenjeni komisija za volitve, imenovanja in administrativne zadeve ter komisija za spremljanje izvajanja zakona o združenem delu.

Posebna pozornost je posvečena tudi komisiji za vloge in pritožbe občanov, saj se nanjo obrača precejšnje število občanov.

– da so od začetka mandata do danes delegati delegatske skupščine sprejeli 59 odlokov in sicer:

- 10 odlokov s področja gospodarstva
- 17 odlokov s področja urbanizma
- 11 odlokov s področja financ
- 13 odlokov s področja komunale
- 9 odlokov z ostalih področij.

Odgovor občinskega vodnogospodarskega inšpektorja na članek:

Danes ogrožene ribe, jutri ljudje!

Pod tem naslovom je bil v 10. številki Občinskega poročevalca objavljen članek, ki obravnava problematiko onesnaževanja in zastrupljanj naših voda. Vsebinska članka ni v celoti odraz dejanskega stanja, zato je prav, da javnost izve tudi tisto, kar ribiči niso povedali, ali so njihova stališča pristranska.

Pojdimo po vrsti in se na kratko pomudimo pri posameznih vprašanih in izjavah, ki so jih navedli predstavniki ribiške družine „Bistrica“, Domžale v Občinskem poročevalcu.

KDAJ BO KONEC?

Konec onesnaževanja voda bo, ko bodo krajani naselja ob vodotokih, pa tudi druga naselja imeli zgrajeno kanalizacijsko omrežje, povezano z odvodniki na tisto čistilno napravo, na katero kraj gravitira. Poleg CCN v Študi sta zgrajeni čistilni napravi v Trzinu in Loki pri Mengšu. Prvi dve sta v poskusnem obratovanju, čistilna naprava v Loki pa redno obratuje že nekaj let. Rešitev problema je v pospešeni gradnji kanalizacijskega omrežja, ki pa je zopet odvisno od razpoložljivih sredstev.

NIHČE NIMA POSLUHA!

Ribiči ugotavljajo, da se na vodi in ribah dela velika škoda, da pa se zato nihče ne sekira, tudi inšpekcijske službe ne. Škoda je res velika, še večja pa je nevarnost onesnažitve in zastrupitve tako talnice, kot zemljišča. Vem, da ribiči prizadevajo ohraniti čiste vode, vendar bolj v smeri povečanja proizvodnje rib. Pogodbeno, ali z dogovorom zbrana sredstva odškodnin se rabijo predvsem za obnovo ribjega zaroda in razvoj ribiške družine, ne pa tudi za samo sanacijo voda. Če pa se je to le zgodilo je prav, da javnost za to izve.

V tem delu članek izzveni kot da so za posledice odpadnih voda krive inšpekcijske službe, ne pa dejanski onesnaževalci, da so organizacije prispevale veliko sredstev za gradnjo CCN in da je borba za čisto okolje deklarativna, konkretna pa le pri ribičih.

Do sedaj ustvarjeno delo in prizadevanja na sanaciji voda govore drugače. Ali so velika vložena sredstva za izboljšanje stanja in za ta sredstva zgrajeni objekti deklaracija? Koliko prizadevanj za zbiranje sredstev je bilo potrebno, vedo samo tisti, ki so ta sredstva zbirali. Pri tem so bili angažirani in uspešni tudi delavci izven občinske uprave. Če so pri tem sodelovali tudi ribiči, zaslužijo priznanje.

POSEBEN PROBLEM — GALVANIZERJI

Izpusti v vodotoke in odprte jarke so starejšega datuma, ko inšpekcijske službe še niso delovale v sedanji organizacijski obliki in ko tudi predpisi s tega področja še niso bili tako zaostreni. Po izidu sedaj veljavnega zakona o vodah, organ pristojen za izdajo gradbenega dovoljenja istega ne more dobiti niti zasebnik niti delovna organizacija, če ni rešeno vprašanje predčiščenja odpadnih voda. Prav tako ne more biti izdano uporabno dovoljenje za objekt, če ni rešeno tretiranje odpadnih voda v kolikor te v proizvodnji nastopajo. Ukrepi se predpišejo s sanitarnim in vodnogospodarskim soglasjem. Ti ukrepi se dosledno izvajajo. Trditev, da galvanizerji

nimajo čistilnih naprav ni točna, res je, da galvanizerji dosledno ne izvajajo ukrepov, da bi iz odpadnih voda odstranili strupene snovi. Tehnično to niti ni problem, le stroški so precejšnji, zato se jih prizadeti otepajo. Nevzdržna je tudi trditev, da službe niso ničesar storile za organizacijo deponij za strupene snovi. V ta namen so s službami sodelovali tudi člani izvršnega sveta občinske skupščine pri pregledih terena. Premalo pa so pri tem storili tisti, ki bi morali biti prvi zainteresirani za ureditev problema. To so v prvi vrsti koristniki sami in SKIS ter komunalno podjetje. Znano mi pa je, da se zadeva rešuje.

ČISTILNE NAPRAVE NE DELAJO!

O čistilnih napravah lahko govorimo pohvalno in kritično, zmotno pa je mnenje, da smo z izgradnjo CCN že rešili naše vode pred onesnaženjem. Za dobro ali slabo čiščenje odpadnih voda na čistilni napravi je odvisno več faktorjev, navedem pa naj le tri: tehnični in človeški na sami čistilni napravi ter stopnja znanja, vestnost in natančnost odgovorne osebe, za odpadne vode tam, kjer nastajajo te. Najmanjša napaka ima lahko hude posledice, predvsem za biološki del CCN.

Katere čistilne naprave dobro delajo? Dobro delajo le tiste čistilne naprave, katere upravlja za to usposobljena oseba s potrebnim znanjem in če odpadne vode niso preveč obremenjene s kemičnimi, strupenimi in nerazgradljivimi snovmi. Če pa odpove le eden od navedenih faktorjev, dobra CCN takoj postane slaba in za ribji življenjski pogubna.

Ni nam znano, da bi galvanizerji odlagali odpadke, nastale pri galvaniziranju na mesta, kjer to ni dopustno. Če je ribičem tak primer znan, bi ga morali prijaviti sanitarni, ali vodnogospodarski inšpekciji. Taki odpadki vsebujejo predvsem soli težkih kovin, ki so v dotiku z zemljo lahko zelo nevarne. Vodnogospodarska inšpekcija je že zahtevala dostavo obratnih poslovnikov galvanizerjev in predelave kož, da jih skupaj s sanitarno inšpekcijo pregleda in po potrebi zahteva dopolnitve.

KDO NAJ UKREPA?

Kdo naj ukrepa, je določeno s predpisi. V prvi vrsti pa bi morali ukrepati tisti ki vode onesnažujejo in zastrupljajo.

Proti tistim, ki vode onesnažujejo prekomerno, pa ukrepa vodnogospodarska inšpekcija v okviru zakonitih pooblastil.

NAJPREJ NEKAJ BESED O SAMI INŠPEKCIJI

Vodnogospodarska inšpekcija je prišla z delom leta 1970, formalno pa je

bila ustanovljena leta 1972. Poleg zadolžitve s kmetijsko inšpekcijo je vodnogospodarska inšpekcija bila dodatna obremenitev. Naloge in opravila obeh inšpekcij, so se iz dneva v dan večale, postajale pa so tudi zahtevnejše. V času njenega delovanja so se spričo poveča-

nja nalog nekateri organi povečali trikratno, dočim je stanje na tem področju enako pred devetimi leti. Vodnogospodarska inšpekcija je danes le del od desetine drugih nalog in opravil, kljub

(Nadaljevanje na 12. strani)

Za ljubi kruhek

Ko drsal šolske sem klopi,
spoznal sem: mnogo je ljudi
in vsak peha se in poti
za ljubi kruhek.

Pesnik Janez Menart letos praznuje petdesetletnico. On je zapisal zgornje verze; njihova resnica ni visokoleteča, a kljub temu še kako vpeta v trenutek, ki ga živimo.

Ste že kdaj pomislili, kaj vse smo pripravljeni storiti za ta ljubi kruhek. Nekateri garajo v tovarnah, drugi gulijo šolske klopi, marsikdo pa je pripravljen celo ušpičiti kakšno lumparijo — vse za ljubi kruhek. Seveda pa je tale kruhek prisposoda, ki nas bo popeljala na pravo pot. S kruhom smo označili vse, kar potrebujemo, ali pa si le želimo v življenju. Veliko vlogo smo pripisali kruhu, četudi samo kot simbolu vseh naših potreb, ki so nam nujno potrebne ali pa tudi ne. Pa ne bomo razpravljali o tem, kaj potrebujemo in kaj ne, koliko stvari kupimo le zaradi drugih... O kruhu bomo govorili.

Kako velik pomen pripisujemo klasu in kruhu nam lahko odkrije tudi to, da smo dali klasje v grb naše domovine. Dali smo ga vanj v letih, ko vsi ljudje v naši deželi še niso bili siti, ko smo se morali še kako boriti za to, da bi nasitili vse ljudi. Pomenil je simbol blagostanja, lepšega jutri, ko naj ne bi bil nihče več lačen.

ln prišel je čas blagostanja, vsaj za večino. Kruh je sicer še zmecraj v grbu, hkrati pa je tudi v koših, kantah, smetiščih, na tleh in opljuvan. Mečemo ga stran, kot da bi bili povsem prepričani v to, da nikoli več ne bo (in ni) lačnih. Kaj vse bi lahko naredili s tisto moko, ki jo v obliki kruha vsak dan vržemo stran. Lačni afriški otroci pa nas tu in tam tiho gledajo iz revij in plakatov. Milijarda lačnih na svetu. In tako se zgodi, da se na netišču znajdeti skupaj fotografije podhranjenih afriških otrok in kruh, ki mu je izdolbena sredica. Da ne boste rekli, da pretiravamo, naj vam povemo, da vsak dan samo v Ljubljani vržejo na smetišče 7 ton kruha. Koliko je to? Domžalski pek Pavle Koncilija ga na primer dnevno proda 400 — 500 kg. Polmesečna proizvodnja Pavletovega kruha gre torej v Ljubljani — v nič. Mislím, da ni treba poudarjati, kako velika množina moke se znajde na smetišču.

Morda je res, da vedno tudi ne moremo pojesti vsega, kar nam namenijo, toda naj povem nasvet: Shranite ga, in ga „podarite“ kakšnemu prašičku ali zajčku, ki bi vam bil sigurno hvalažen, vi pa bi storili koristno delo.

Včasih (in danes še kje) so kmečke žene imele v kuhinji prte z napisom: Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga. Znali so ceniti vrednost kruha. Morda zato, ker so vedeli, koliko truda je potrebno za to, da so pridelali nekaj mernikov pšenice. Najprej setev, pa skrb zaradi vremena, končno poletna žetev, pa mlatenje in čiščenje — kaj vse, da so končno peljali v mlin. Tudi zamesiti kruh ni bilo lahko delo. Danes smo seveda vse te postopke posodobili, „posodobil“ pa se je tudi naš odnos do kruha in klasa.

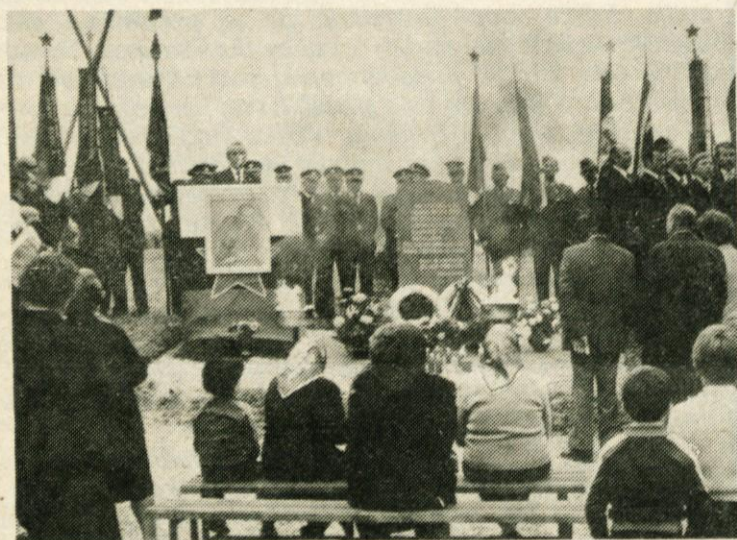
Poboljšajmo se: zaradi lačnih na svetu, zaradi prihranka, končno pa tudi zaradi nas samih, ter naših potomcev, ki se učijo od nas.

Cveta Zalokar

Spominsko obeležje na Prevojah

Naša samoupravna socialistična stvarnost je stkana iz imen in dogodkov narodnoosvobodilnega boja in revolucije, tesno povezana s tistimi napori, ki jih je terjala štiriletna vojna. Ko se danes spominjamo posameznih dogodkov, ki jih ni težko najti v bogati tradiciji, hočemo vedno znova poudariti to, da samobitnost naroda ni odvisna od števila ljudi, ampak od stopnje njihove zavesti in odločnosti, da se borijo za napredne ideje in svetle ideale, ki morajo postati temelj družbenega razvoja.

Te besede so bile izrečene na Prevojah, kjer je Krajevna organizacija ZB NOV Prevoje odkrila spominsko obeležje tragično padlim borcev Kamniškega bataljona Fricu LUKMANU in Ivanu CERARJU. Na svečanosti se je zbralo mnogo krajanov in predstavnikov družbenega in političnega življenja iz krajeve skupnosti, občine in med njimi tudi predsednik Predsedstva SR Slovenije Viktor Avbelj in predsednik Republiškega odbora ZZB NOV Slovenije Janez Vipotnik. Prisotne je pozdravil predsednik Skupščine KS Franc Jarc, spomine na 24. september 1942 pa je obudil narodni heroj Franc Avbelj — Lojko.

Na Prevojah so odkrili spomenik padlim borcem. Otvoritve so se udeležili tudi predstavniki javnega in družbenega življenja. Na sliki: predsednik predsedstva SRS tov. Viktor Avbelj, ob njem pa domžalski predsednik Zveze združenj borcev NOV — tov. Alfonz Avbelj — Savo

Partijsko delo na Prevojah

Vizionarji naše današnje stvarnosti, je poudaril tov. Avbelj, so se kalili med delavci, kmeti in napredno inteligenco, prestati so morali najtežje preizkušnje in mučenja, ohranjeni so morali verno izročilo tistih, ki so izginjali pod streli vladajoče manjšine. KPS je v svojem programu načrtala pot tega boja, čeprav je vedela, da bo delo v ilegalnih pogojih zelo težko in da bodo partijske organizacije vedno preganjane.

Takšna partijska organizacija je bila v 30—tih letih ustanovljena tudi v Dobu in je imela svojo partijsko celico tudi na Prevojah. Na tem območju je bilo doma delavstvo, ki je v številnih stvarkah in ljudskofrontnih taborih dokazovalo svojo revolucionarnost in pripravljenost boriti se za človeka dostojno življenje.

Kdo je bil Fric Lukman?

Eden izmed članov te organizacije je bil tudi kmečki sin s Prevoj Fric Lukman. Pri Varškovih v Domžalah se je izučil ključavničarske obrti in se seznanil z naprednim delavskim gibanjem. Mladi Fric je postal športnik in kot kolesar dosegal vidne uspehe. Partijska celica na Prevojah ga je začela v letih 1936—37 vključevati v svoje delo in ker je pokazal veliko predanost, mu je zaupala tudi odgovorne naloge. Leta 1938 je postal član KPS. Ena izmed zadolžitvev partijske celice na Prevojah je bila oskrbovanje takratnega sreza Kamnik s partijsko literaturo in propagandnim materialom. Tako se je partijska celica na priporočilo Vide in Toneta Tomšiča povezala z Romanom Potočnikom, ki je delal v Kamniku in preko njega s pevskim društvom Solidarnost. Fric je bil tisti, ki je prenašal partijsko gradivo v Kamnik, poleg tega pa je sodeloval z ostalimi člani celice pri širjenju partijske literature in naprednega časopisa na območju Črnega grabna. Ob 20—letnici Oktobrske revolucije so po vsem kamniškem okraju razobesili ali na drug način razširili PROGRAS KPS.

Dobro so bile organizirane tudi zveze z Ljubljano, ki jih je naprej vzdrževal Viktor Avbelj, pozneje pa Jože Pristov. Tudi v to delo je bil vključen Fric. Poleg tega je bil organizator in udeleženec taborov Ljudske fronte na Taboru nad Ihanom in na Limbarski gori. Takoj ob okupaciji je moral v ilegalo, se kasneje vključil kot bорец v Kamniški bataljon in sodeloval 21.9.1941 v bitki na Mohorju. Po tej bitki je odšel v Ljubljano in se zadrževal v hiši Josipa Vidmarja in kasneje poročal Viktorju Avblju o dogodkih, ki so se odigrali na tej strani meje. Fric je sodeloval tudi v napadu na Preserski most pri Borovnici. Pozneje se je vrnil na Gorenjsko in v Kamniški bataljon.

Izdaja in smrt pri Tončevem kozolcu

V bataljonu se je Fric med drugimi srečal tudi z Ivanom Cerarjem iz Šentvida pri Lukovici, ki je bil tudi med prvimi borci iz teh krajev. Fric, Ivan in Janko Gostič — Jur so dobili nalogo, da zberejo podatke o sovražniku na območju Črnega grabna. To delo so dobro opravili in se odločili za počitek na Tončevem kozolcu v Vrbi pri Prevojah. Toda našel se je izdajalec in okupatorjevi vojaki so obkolili kozolec, na katerem so prenočevali borci. Ob napadu je uspelo Jurju pobegniti, Frica in Ivana pa so pokosili sovražnikov rafali.

Tako sta morala žrtvovati življenje 24. septembra 1942. leta dva izmed tistih borcev, ki so bili vedno pripravljeni boriti se v neenakopravnem boju s sovražnikom.

Spominsko obeležje bo ostalo večna priča

Spominsko obeležje, ki ga je odkril Franc Avbelj — Lojko, bo ostalo priča težkemu boju za svobodo in to ne samo Fricu in Ivanu, ampak tudi vsem tistim 922—im občanom naše občine, ki so žrtvovali svoja življenja za svobodo.

V kulturnem programu so sodelovali: Moški pevski zbor KUD Janko Kersnik Lukovica, recitatorji OŠ Janko Kersnik Brdo in Domžalska godba. Organizacijo pa je speljala KO ZB NOV Prevoje ob sodelovanju vseh krajanov.

Karel Kušar

(Nadaljevanje z 11. strani)

tamu pa je na področju varstva voda dosežen napredek, ki nam ga zavida marsikatera občina, čeprav je delo bilo pionirsko.

PA POGLEJMO, KAJ JE BILO STORJENEGA?

Za obstoječe objekte je bila odrejena izdelava obratnih poslovnikov in vodenje obratnih dnevnikov. S tem so bile ustvarjene možnosti dejanske kontrole tretiranja odpadnih voda. Kjer pa teh pogojev ni bilo, se je postopoma prihajalo do izgradnje čistilnih oz. predčistilnih naprav. Posledica takega ravnanja je zgrajenih 7 čistilnih naprav, brez CCN, od katerih 4 redno obratujejo, 3 pa so v poskusnem obratovanju. V tem niso

večete manjše čistilne naprave, katerih je 8. Še vedno pa 4 večji objekti nimajo zadovoljivo rešeno predčiščenje odpadnih voda. Od teh je eden že v gradnji, drugi trije pa naj bi zadevo uredili v dveh letih.

Ribičem sicer ni znano, da bi vodnogospodarski inšpektor ukrepal zoper onesnaževalce. Na razpolago so podatki pri sodniku za prekrške in pri gospodarskem sodišču, kjer se je možno prepričati, da so nekatere organizacije bile kaznovane tudi dvakrat, galvanizerji pa tudi večkrat. Izplačana škoda zaradi onesnaženja z odpadnimi vodami znaša na desetine starih milijonov din. Zavedamo pa se, da kazen sama vode ne sanira, kot ne sanira vode odškodnina za ribe, ki jih pobirajo ribiči.

V članku se tudi navaja, da so ribiči zaprosili, naj bi se organiziral sestanek z zvezi z varstvom okolja in da do sestanka ni prišlo. Ni mi znano, s kom je bil tak dogovor, vem pa, da je sestanek o varstvu okolja bil na Rodici na ravni regije. Na tem sestanku so sodelovali med drugimi tudi člani republiškega komiteja za varstvo okolja. Koliko ribičev se ga je udeležilo? Sestanek z udeležbo ribičev in vodnogospodarske inšpekcije pa je bil organiziran v Dragomlju dne 7.9. ob 13. uri. Republiški in občinski vodnogospodarski inšpektor sta se sestanka udeležila ob določenem času, ribiči pa ne. Sestanka tudi niso odgovorili, niti niso svoje odsotnosti opravičili.

To je le nekaj pripomb na neobjek-

tivno pisanje ribičev. Namen tega prispevka pa je izključno v tem, da se javnost seznani z dejanskim in resničnim stanjem.

Za zaključek pa še tole. Iluzorno je pri sedanjih zasedbi pričakovati od inšpekcijskih služb, da so zmožne z ozirom na obseg dela intervenirati ob vsaki havariji in preprečiti vsako malomarnost vsakega občana v občini in odgovornih oseb v delovnih organizacijah.

Za onesnaževanje voda dolžiti kot krivce inšpekcijske službe pomeni dajati potuho dejanskim onesnaževalcem voda in tistim, ki menijo, da so inšpekcijske službe odgovorne za vse havarije vsakega občana in odgovornih delavcev na njihovih delovnih mestih.

V sekretariatu akcij* NNNP so načrtovali in tudi na karti spremljali uresničevanje načrtovanih akcij. Reči smemo, da je bilo v občini nekaj sto različnih akcij

PORTAŽA – FOTO REPORTAŽA

Pripadnost družbi lom SLO

Pripadnost našemu SLO so mladi dokazali z zares množično udeležbo na pohodu na Gobavico

Mengšani so na Gobavici pripravili velik partizanski miting. Nastopila je tudi folklorna skupina, z venčkom slovenskih narodnih plesov

V Pečah so se akcije NNNP lotili na prav poseben način. Izhajali so iz predvidevanja, da zmanjkuje hrane, zato so se lotili prodajanja hrane na karte. Njihova prodaja je zanimala celo televizijo, ki jih je posnela

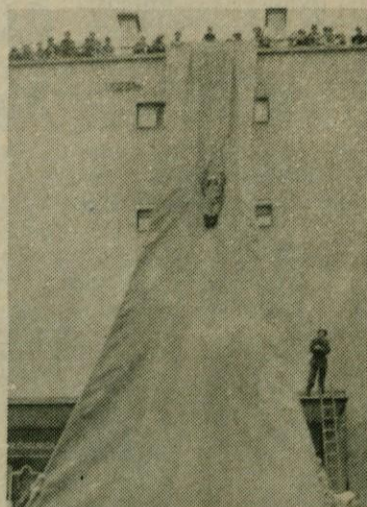
Tečajniki prihajajo z dopoldanskega napornega urjenja v naravi

Mengšani so s svojimi množičnimi akcijami v katerih so sodelovali skoraj vsi prebivalci Mengša, po bombnem napadu organizirali pohod na Gobavico s kulturnim programom in tovariškim srečanjem. Takole so nastajale prve ocene uspešnosti akcije

Mladi so v dneh akcije množično sodelovali povsod, kot bi sodelovali tudi v vojni in drugih izjemnih razmerah. Na sliki ena od mnogih propagandnih akcij – lepljenje plakatov. Kot zanimivost naj povem, da je bilo v občini izdanih preko 30 števil izrednih glasil

Ob potresu, ki je zadel center Domžal se je v stavbi na Ljubljanski ulici porušilo stopnišče. Stanovalci so takole prihajali na varno

JUBILEJ FOTO-KINO KLUBA "MAVRICA" IN FESTIVAL AMATERSKEGA FILMA V RADOMLJAH

Mavrica mavričnih aktivnosti

Letos mineva deset let, odkar so v Radomljah ustanovili klub, katerega člani se ljubiteljsko ukvarjajo s fotografijo in filmom. V desetih letih obstoja in uspešnega delovanja je Foto-kino klub MAVRICA postal znan med ljubitelji filma širom domovine, saj je s svojimi delu uspešno nastopal na številnih filmskih prireditvah po vsej Jugoslaviji, pa tudi v zamejstvu in za svoje uspele filme prejel tudi številna priznanja in nagrade. Ob desetletnici šteje klub 65 članov, ki svoje kulturne potrebe uresničujejo v foto, filmski in dramski sekciji.

XVI. festival amaterskega filma slovenije

foto-kino zveza
slovenije
foto-kino klub
mavrica radomlje

Posebno je zanimiva dejavnost dramske sekcije, v katero se vključujejo predvsem mladi ljubitelji gledališča z območja Radomelj in okolice. Sekcija je bila ustanovljena predvsem za potrebe in sodelovanje s filmsko sekcijo pri snemanju igranih filmov. Vendar člani dramske sekcije v "prostih" terminih uspešno nastopajo s pomočjo ostalih dveh sekcij z uprizorjanjem tudi odrskih gledaliških del. Tako so v zadnjih dveh letih naštudirali in večkrat izvedli znani partizanski skeč Marjana Marinca "Kdo trka" in komedijo v treh dejanjih F. Archarda "Odkritosrčna lažnivka", ki so jo predstavili domačemu

občinstvu ob letošnjem kulturnem mesecu v Radomljah. Organizacija kar treh različnih dejavnosti v klubu zahteva mnogo požrtvovalnosti in neutrudnega dela. Pred člani kluba pa so pogosto tudi hudi problemi, od katerih je gotovo najtežji pomanjkanje ustreznega prostora.

Foto-kino zveza Slovenije je letos po nekaj letih spet zaupala organizacijo tradicionalnega festivala amaterskega filma Slovenije članom foto-kino kluba MAVRICA, ki so že pred petimi leti zelo uspešno izpeljali 11. festival. Republiški festivali amaterskega filma so namreč vsako leto v drugem kraju, organizacija pa je zaupana le najbolj aktivnim klubom.

Priprave za letošnji festival so že v polnem teku in v mesecu oktobru bo v okviru festivala živahna dejavnost. Organizatorji pričakujejo veliko število filmov iz številnih slovenskih klubov iz Slovenije in zamejstva. Pokroviteljstvo nad festivalom sta prevzeli Kulturna skupnost Domžale in Skupščina občine Domžale. Poleg pokroviteljev pa so organizatorje finančno podprle z reklamnimi oglasi tudi številne delovne organizacije in zasebniki.

Organizatorji festivala, člani kluba MAVRICA, vabijo občane, da si ogledate festivalske prireditve in zlasti amaterske filme med katerimi so tudi prave filmske mojstrovine. Festival bo v soboto 27. oktobra v kulturnem domu v

Prizor s snemanja igranega filma

Člani dramske sekcije MAVRICE na vaji za "Odkritosrčno lažnivko"

Radomljah. Potekal pa bo takole:
ob 10. uri bo prikazovanje pionirskih in mladinskih filmov ter filmov za mladino,
ob 16. uri bo projekcija izbranih filmov
ob 18.30. uri pa bo svečana otvoritev festivala, kratek

kulturni program, podelitev nagrad in prikazovanje najboljših filmov festivala.

Istega dne bo ob 15. uri še svečana seja kluba MAVRICA ob 10. letnici obstoja, ob 21. uri pa bo okrogla miza t.j. posvetovanje kinoamaterjev iz vse Slovenije.

GRADNJA ŠOL V OBČINI:

Program tretjega samoprispevka uresničujemo pospešeno

Po sprejetem in uspelem referendumu za tretji samoprispevek v občini Domžale so se vsi dejavniki, ki so zadolženi za izvajanje programa obnove in graditve šol v občini Domžale z vso močjo zavzeli, da se dosledno uresničujejo sprejeti sklepi. Osnovna šola Vencelj Perko za katero je moral izvajalec GIP OBNOVA predložiti podroben terminski rokovnik, raste točno po načrtani dinamiki in doslej ni vzrokov, da se vanjo učenci ne bi vselili že jeseni prihodnje leto.

V obdobju od izglasovanega samoprispevka je napravljen načrt obnove šole v Dragomlju, izdelujejo pa tudi projekt za dozidavo in obnovo podružničnih šol, ki so nato na vrsti.

Za prvo naslednjo novogradnjo, to je Osnovno šolo Olge Avbelj, sedaj šola s prilagojenim programom na Homcu, je BIRO 71 na vlogo Občinske izobraževalne skupnosti že pripravil predlog lokacije ob Savski cesti v Domžalah. Načrtovalci urbanističnega načrta so mnenja, naj se na tem območju zagotovijo večje površine za vzgojnoizobraževalne objekte, kjer bo dovolj prostora za navedeno šolo, bodoči vrtec, ki ga tu načrtuje Skupnost otroškega varstva, novo šolo, ki je predvidena za južni del Domžal v obdobju do leta 1990 in prostor za usmerjeno izobraževanje, kjer že sedaj delujeta Center srednjih šol in Dijaški dom.

V rezervatu za šolo v Trzinu je samoupravna komunalna interesna skupnost pričela z odkupi zemljišč, da se pravočasno uredijo lastninski prenos. Za šolo Olge Avbelj in šolo Trzin je tudi že razpisana izbira ponudb za idejne projekte pri projektantskih organizacijah, ki imajo doslej največ izkušenj na področju projektiranja šol. V razpisnih pogojih je navedeno med drugim, da imajo prednost ponovitveni projekti za šole, ki so se v Sloveniji pokazale kot najbolj funkcionalne.

Celotno problematiko vzgoje in izobraževanja s poudarkom na izvajanju investicijskega programa bo Občinska izobraževalna skupnost predložila v obravnavo tudi vsem zborom skupščine občine Domžale na eni od prihodnjih sej.

Doslej smo občani občine na osnovi referenduma za tretji samoprispevek zbrali 12,156.000 ND sredstev, ki so v celoti angažirana, saj je morala Občinska izobraževalna skupnost za gradnjo Osnovne šole Vencelj Perko najeti 60 milijonov din posojila.

Naloga komisije pa bo, da bo občane in delovne ljudi preko zborov podrobno obvestila o programu del, ki se bodo sofinancirala iz samoprispevka. Povemo naj, da so nekatera ta dela že v teku, saj je že izdelan načrt za asfaltiranje nekaterih cest, izdelujejo pa se tudi načrti za izgradnjo mrliške veže. Večji del sredstev pa naj bi šel za izgradnjo kanalizacije, ki se že več let prenaša iz leta v leto.

Občani in delovni ljudje 10 vasi v KS Lukovica se zavedamo, da bomo le s skupnimi močmi, seveda tudi finančnimi sredstvi lahko realizirali srednjeročni program, katerega predlog za naslednje 5-letno obdobje je že izdelan, zato bomo na referendumu vsi glasovali za boljše komunalno urejenost naših naselij.

12. PRISLAN Anton, 18.11.1937, Domžale, Studljanska 54, od 23.7. do 18.10.1979, vinjenost, „B“ kat.
13. GORTA Martin, 25.6.1946, Zg. Tustanj 5, od 23.7. do 18.10.1979, vinjenost, „B“ kat.
14. MEŽNAR Franc, 23.7.1914, Domžale, Ljuba Serčerja 15, od 23.7. do 10.10.1979, nepravilno prehitevanje, „B“ kat.
15. HABJAN Franc, 7.10.1930, Domžale, Ljubljanska 28, od 23.7. do 18.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
16. SIMIJANOVIČ Radomir, 20.9.1948, Presejre, Bistriska ul. od 31.7.1979 do 10.10.1979, vinjenost, „B“ kat.
17. ŠTEBIH Feliks, 24.11.1939, Domžale, Župančičeva 9, od 1.8.1979 do 21.10.1979, vinjenost, „B“ kat.
18. TAŠTANOSKI Naum, 1.7.1947, Domžale, Ljuba Serčerja 2, 6.8.1979 do 2.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
19. KU HAR Borut, 8.7.1957, Dob 119, od 8.8. do 11.10.1979, vinjenost, „B“ kat.
20. PRINCES Jurij, 22.8.1933, Domžale, Župančičeva 6, od 8.8. do 29.1.1980, nepravilno prehitevanje in prehod za pesce, „B“ kat.
21. ARVAJ Rudi, 24.5.1954, Domžale, Ljubljanska 65, od 31.8.1979 do 27.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
22. ANTONIN Anton, 27.4.1944, Krasnja n.h., 28.8. do 17.11.1979, vinjenost, „C“ kat.
23. KERČ Janez, 24.2.1936, Vir, Šarabnovičeva, od 29.8.1979 do 19.10.1979, vinjenost, „B“ kat.
24. LUKMAN Janez, 31.10.1937, Šentvid 39, od 29.8.1979 do 15.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
25. PETERKA Franc, 7.12.1944, Šentvid 9, od 29.8.1979 do 23.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
26. FLERIN Stane, 3.12.1953, Selo 1, Ihan, od 29.8.1979 do 22.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
27. UNGER Anton, 25.2.1955, Domžale, Železnika 2, od 29.8.1979 do 23.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
28. KORBUN Venc̃eslav, 3.1.1937, Presejre, VI. ulica 2, od 15.8.1979 do 11.12.1979, vinjenost, „B“ kat.
29. PO DBORŠEK Alojz, 9.5.1955, Mengeš, Cankarjeva 12, od 13.8.1979 do 13.11.1979, prehod čez železniško progo, „B“ kat.
30. SIKOSEK Bojan, 11.6.1956, Domžale, Prečna 22, od 9.12.1980 do 12.1.1981, prometna nesreča, „B“ kat.
31. ROJC Franc, 21.1.1935, Radomlje, C. Radomljske čete 17, od 13.8.1979 do 6.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
32. ANDREJKA Alojz, 29.5.1942, Dolenje 4, od 31.8.1979 do 30.4.1980, vinjenost, „B“ kat.
33. SRŠEN Mihael, 22.9.1938, Mengeš, Kolodvorska 10, 31.8.1979 do 14.11.1979, vinjenost, „A“ kat.
34. SRŠEN Janez, 31.12.1938, Domžale, Kovičeva 14, od 31.8.1979 do 15.10.1979, vinjenost, „B“ kat.
35. VRENJAK Ivan, 19.9.1947,

- Radomlje, C. Radomeljske čete n.h., od 30.8.1979 do 28.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
36. VOLK Aleksander, 23.9.1931, Domžale, Presernova 5 a, od 30.8.1979 do 22.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
37. PLIMEN Jožef, 19.2.1949, Domžale, Simona Jenka 10, od 27.8. do 27.12.1979, vinjenost, „B“ kat.
38. SKALIC Karlo, 8.7.1950, Depala vas 49, od 27.8.1979 do 11.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
39. GROBLAR Dušan, 15.8.1950, Domžale, V. Vlahovića, od 27.8. do 21.11.1979, vinjenost, „B“ kat. in instruktorsko dovoljenje.
40. RODE Dušan, 20.1.1947, Turnše 9, od 27.8.1979 do 16.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
41. SMOLNIKAR Albin, 1.3.1944, Dob 153, od 28.8. do 22.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
42. CENCELJ Franc, 28.9.1955, Vir, Erjavčeva 10, od 23.8.1979 do 14.4.1980, vinjenost, „B“ kat.
43. BERGANT Anton, 19.1.1925, Vir, Saranovičeva 15, od 29.8.1979 do 19.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
44. SICHERL Rajko, 22.1.1950, Menges, Trdinov trg 8, od 11.10.1979 do 11.7.1980, vinjenost, „B“ kat.
45. PAUSIN Stanislav, 26.9.1939, Sr. Jarše 18, od 24.8.1979 do 12.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
46. PIRC Marjan, 20.11.1952, Gora pri Pečah 52, od 22.8.1979 do 22.11.1979, nepravilno prehitavanje, „B“ kat.
47. PIRNAT Jože, 27.1.1926, Trzin, Mlakarjeva 7, od 27.8.1979 do 20.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
48. PILIČEK Zdravko, 15.2.1949, Vir, Bukovičeva 27, od 24.9.1979 do 49. VRTAČNIK Filip, 21.4.1945, Vir, Hubada 3, od 19.9.1979 do 15.12.1979, prehod čez železniško progo, „B“ kat.
50. KOCIPIER Peter, 26.6.1942, Trzin, Mlakarjeva 53, od 17.9.1979 do 17.1.1980, prehod za pešce, „B“ kat.
51. KAPLJA Ladoslav, 22.5.1950, Dob 15, od 10.9.1979 do 10.12.1979, v času odzema, „B“ kat.
52. PRISLAN Marjan, 26.8.1960, Domžale, Savska 21, od 12.9.1979 do 3.12.1979, vinjenost, „B“ kat.
53. URANKAR Janko, 4.7.1956, Vrh 8, 12.9.1979 do 2.10.1979, nepravilno prehitavanje, „B“ kat.
54. STARE Franc, 7.10.1954, Turnše 13, od 12.9.1979 do 18.12.1979, nepravilno prehitavanje, „B“ kat.
55. NAKRST Janez, 5.3.1952, Preserje 2, od 3.9.1979 do 29.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
56. CERAR Vladimir, 23.6.1939, Topolje 10, od 3.9.1979 do 22.11.1979, vinjenost, „B“ kat.
57. CERAR Tomaž, 11.12.1953, Dole 23, od 3.9.1979 do 2.10.1979, vinjenost, „B“ kat.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

NAŠE PRIPOMBE NA SPREMEMBE ZAZIDALNEGA NAČRTA MENGEŠ – ZAVRTI:

Podpisani stanovalci v bloku Mengeš, Blejčeva 9 dajemo na razgrnjeni zazidalni načrt Zavrti-Mengeš naslednje pripombe:

1. Ne strinjamo se z gradnjo trgovskega prizidka na severni in zahodni strani objekta. V stanovanja smo se vselili leta 1966 in takrat ni bilo mišljeno nobeno povečanje samopostrežne trgovine, nikakor pa ne do obsega, ki ga predvideva sedanja sprememba zazidalnega načrta. Že sedanji obseg trgovine nas močno utesnjuje. tako na parkirnem prostoru kot tudi na ploščadi za objektom, ki je namenjen otrokom stanovalcem za igrišče. Na zahodni strani je majhen parkirni prostor, namenjen lastnikom avtomobilov – stanovalcem bloka. Na tem prostoru že sedaj parkirajo kupovalci. Pozneje bo to še mnogo huje. Otrok v bloku je približno 30, ki so že sedaj utesnjeni na tej majhni ploščadi. Kje bodo takrat, ko nam bodo vzeli še to? S tako dozidavo trgovine stanovalci bloka ne imeli dohoda na Blejčevo cesto tudi ne kot pešci (avtomobilisti ga že tako nimajo), čeprav smo na Blejčevi cesti. Zmogljivost naše centralne peči odgovarja za sedanje potrebe. Za predvideno razširjeno trgovino bi bila premajhna. Tudi prostor za odlaganje premoga bi bil premajhen. Z dozidavo trgovine bi bila ogrožena posebno stanovanja v prvem nadstropju zaradi vročine poletnih mesecev. Prav tako pa trgovina že sedaj v veliki meri onesnažuje okolico bloka in zrak (zlivanje odplak po ploščadi, ne nabavijo zaprtih smetnjakov, kontejnerje za odpadke iz mesarije) v objektu je – neurejena ventilacija, hrupen hladilnik itd.). Poleg tega bo zaradi povečanega prometa in hrupa vrednost naših stanovanj mnogo manjša kot bi bila sicer.

2. Omenjeni zazidalni načrt v prostorih krajevne skupnosti Mengeš ni bil javno razgrnjen. Krajevni dejavniki niso imeli s stanovalci bloka o tej zadevi nobenega razgovora, čeprav je bilo o tem dogovorjeno na sestanku SZDL v našem bloku že februarja. Prav tako ni bila organizirana z nami in z ostalimi prizadetimi občani nobena javna razprava.

3. Zazidalni načrt Zavrti – spremembe ne upošteva večkrat izraženih predlogov stanovalcev bloka Blejčeva 9 za gradnjo garaž za lastnike avtomobilov na vzhodni strani objekta ob Zoranini ulici. Omenjene garaže bi bile dobra zaščita ploščadi na vzhodni strani bloka, tako pred prometom, kot tudi ovira za nenadno prehajanje otrok s ploščadi na Zoranino ulico, ki bo postala s spremenjenim načrtom mnogo bolj prometna, nevarna in hrupna kot je sedaj. Zahtevamo, da se v spremembi zazidalnega načrta predvidi tudi gradnja garaž za stanovalce ob Zoranini ulici na vzhodni strani bloka na parceli številka 233.

4. Menimo, da bi bilo manjkajoče prodajne proste in možno namestiti na prostoru, kjer je predvidena rekonstrukcija tovarne Melodija, ki s svojimi proizvodnimi obrati ne sodi v stanovanjsko jedro Mengša. Prodajalne prehrane, obutve, konfekcije in podobno bi na tem prostoru pritegnile krajanse Mengša, zahodne Blejčeve ceste, Pristave, Loke, Trzina in s tem razbremenili že tako preveč prometno Blejčevo cesto. S trgovsko stanovanjskim blokom na mestu, kjer je predvidena tovarna Melodija, bi tudi zelo pozitivno spremenili podobo Trdinovega trga, v nasprotnem primeru pa bi jo s proizvodnimi objekti skazili za naslednjih 50 let. Smatramo, da v bližino glasbene šole, pošte in stanovanjske naselja ne sodi industrija. Tudi Tamiz in novi Trak sta se preselila iz središča naselja. Zahtevamo, da Krajevna skupnost Mengeš organizira široko razpravo s prebivalci prizadetega bloka, s predstavniki komisije za urbanizem, Samoupravno stanovanjsko skupnostjo, Birojem 71 in zastopniki: Emone o spremembah zazidalnega načrta in upošteva želje in predloge prizadetih stanovalcev in krajanov.

*Stanovalci bloka Mengeš, Blejčeva 9
(podpisanih 18 stanovalcev)*

Ob tem polemičnem članku smo zaprosili KS Mengeš, da nam napišejo stališče KS o tem vprašanju.

Urednik

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega moža, očeta in brata

ZDRAVKOTA VIDMARJA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za nesebično pomoč v najtežjih trenutkih, za izrečeno sožalje, darovano cvetje in za spremstvo na zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo dr. Ludviku Kovaču, zdravstvenemu osebju Onkološkega inštituta, Mestni organizaciji ZB NOV in ZKS Domžale, osnovni organizaciji sindikata in ZKS občinske uprave, krajevni organizaciji ZRVS, Ribiški družini „Bistrica“ Domžale, njegovim sodelavcem, sodelavkam LB Banke Domžale, predstavnikom izseljeniške matice, praporščakom, pevcem Društva upokojencev, Domžalski godbi in govornikom: Francu Novaku, Marjanu Trobcu in Ivu Kralju za poslovilne besede ter Ribiški družini za poseben obred pri odprtem grobu.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žena Vera, hčerka Metka, sin Aleš
in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta
in starega ata

FRANCA SKOLA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste ga obiskovali in hrabрили v času njegove bolezni, mu darovali vence in cvetje in ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala dr. Ivu Pevcu, ki mu je vsak dan nudil pomoč in mu lajšal bolečine.

Hvala delovni organizaciji ŽITO – TOZD Mlini, Krajevni organizaciji ZB NOV, praporščakom in govornikom za poslovilne besede.

Hvala pevcem Društva upokojencev za zapete žalostinke in duhovniku za opravljeni obred.

ŽALUJOČI

ZAHVALA

Ob nepričakovani smrti našega 22-letnega sina
in brata

IVANA ŽMAVCA – BINETA

se vsem, ki ste nam ob teh težkih dneh pomagali in nas tolažili najlepše zahvaljujemo.

Posebna zahvala vsem dobrim sosedom, njegovim mladim prijateljem in mladinski organizaciji z Vira za prekrasno cvetje, govor in za poslednje spremstvo k njegovemu preranemu grobu.

Družina Žmavc

ZAHVALA

Ob boleči in prezgodnji izgubi našega dragega
moža, očeta in dedka

PAVLETA VRENJAKA

iz Kolovca 2 a

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga spremili na zadnji poti in darovali cvetje. Posebej se zahvaljujemo dr. Ivu Pevcu, gasilcem, lovcem, Domžalski godbi, Oktetu Tosama, gospodu župniku za opravljen obred in govornikom za poslovilne besede ob odprtem grobu.

Žalujoči: žena, hčerke z družinami
ter ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moje dobre mame

KATARINE PETEK

iz Domžal

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom in znancem ter sosedom za vso pomoč in vsem, ki so mi kakorkoli pomagali. Zahvaljujem se dr. Ivu Pevcu za zdravljenje, župniku za opravljen obred, pevcem Društva upokojencev Domžale in vsem, ki so darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Hčerka Mici in sorodstvo

ZAHVALA

Ob smrti naše drage, ljube mame, babice, prababice
in sestre

ALOJZIJE RAPE

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, prisrčna hvala vsem za darovano cvetje in vence.

Posebna zahvala Dragici Kolenc za poslovilne besede ob odprtem grobu, zdravstvenemu osebju ZD Domžale, Bredi Kavka in Kovač dr. Ludviku ter Krajevni organizaciji ZB NOV, Domžalski godbi, pevcem iz Ihana, župniku za opravljen obred in Oktetu bratov Pirnat.

Vsi njeni

Vsem še enkrat iskrena hvala!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dobrega, ljubelega moža in očeta

ANTONA PERNETA

se iskreno zahvaljujemo vsem darovalcem cvetja, organizaciji RK, Kulturnemu društvu Franc Kotar Trzin, gasilcem, pevskemu zboru in govornikom za poslovilne besede in vsem sosedom in ostalim, ki ste nam kakorkoli lajšali težke trenutke. Iskreno se zahvaljujemo za izrečeno ustno in pismeno sožalje, kot tudi za številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala dr. Ivu Pevcu in drugemu osebju ZD Domžale.

Vsi njegovi

ABC POMURKA Trgovsko gostinska
delovna organizacija
NAPREDEK DOMŽALE, o.sub.o.

Komisiji za delovna razmerja

OBJAVLJATA
naslednje proste delovne naloge:

TOZD OPREMOTEHNA

1. ČISTILKA

Pogoj: NKV delavka

TOZD PREHRANA

2. VEČ SKLADIŠČNIH DELAVCEV

Pogoj: NKV delavec za delo v skladišču

Rok za prijave je 15 dni po objavi na naslov: Trgovsko gostinska
delovna organizacija Napredek, Domžale, Ljubljanska 64.

DOM POČITKA
MENGEŠ

sprejme

KUHINJSKO POMOČNICO za nedoločen čas

Interesentke naj se oglasijo na Upravi doma vsak dan od 7. do
14. ure ali telefonično 737-434.
Osební dohodki po samoupravnem sporazumu.

ORODJARNA CAJHEN
Poljska pot 17, Domžale
Telefon: 721-150

Priporočam graviranje značk, kolajn, napisnih tabel, hišnih imen,
imen na tipkah zvoncev in druge graverske usluge na metalih in
plastiki.

**VZGOJNO VARSTVENI ZAVOD
OBČINE DOMŽALE**
Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA
prosta dela in naloge

VZGOJITELJICE ali MEDICINSKE SESTRE
pediatrice smeri

Pogoj:
končana 5-letna vzgojiteljska šola, oziroma srednja medicinska šola pediatrice smeri – opravljen strokovni izpit.
Pismene ponudbe z dokazili o izobrazbi sprejema tajništvo zavoda 15 dni po objavi na naslov VVZ Domžale, Savska 3.

**OSNOVNA ŠOLA „JANKO KERSNIK“
BRDO – 61225 LUKOVICA**

razpisuje sledeča dela in naloge:

SNAŽILKE na centralni šoli na Brdu

Za navedeno delo in naloge je delovno razmerje za nedoločen čas.
Ponudbe pošljite v 15 dneh na naslov: Osnovna šola „Janko Kersnik“ Brdo, 61225 Lukovica.

**COLOR TV SERVIS
STANOVNIK – KAMNIK**

Obveščamo cenjene stranke, da barvne TV sprejemnike tovarn Gorenje in Iskra popravljamo tudi na domu.
Naročila na telefonsko št. (061) 831-838.

Andrej Stanovnik, Podgorje 55, 61240 Kamnik

KDAJ BO VADBA V PARTIZANU?

TVD Partizan Domžale, obvešča člane društva, da se bo redna vadba po oddelkih začela v oktobru 1979, po naslednjem urniku:

1. V osnovni šoli Šlandrove brigade
 - 15.00 – 16.00 Pionirke (vodi Simon Irena)
 - 16.00 – 17.00 Cicibani (vodi Smolnikar, Flerin)
 - 17.00 – 18.30 Pionirji (vodi Košak)
 - 18.30 – 19.30 Mladinci-ke (vodi Lederer, Dolinšek)
 - 19.30 – 20.30 Članice (vodi Kolomaz)
 - 20.30 – 22.00 St. člani – nad 30 let (vodi Ločnikar)
 2. V hali Komunalnega centra Domžale
 - 18.30 – 20.00 Mlajši člani – do 30 let (vodi Berlot)
- V OŠ Šlandrove brigade se vadba začne z četrtkom 18.10.1979, v hali KC pa v sredo, 24.10.1979.
- Vpisovanje novih članov, oziroma podaljšanje članstva bo v prvih urah vadbe. Ob vpisu plačilo članarine za nove in stare člane društva.

Članarina za leto 1979/80 znaša:

- cicibani, pionirji, mladinci – 20,00 din
- člani – 150,00 din

TVD PARTIZAN DOMŽALE

OGLAS

Iščem varstvo za sedem mesecev starega fantka s 1. marcem 1980.

Naslov: Košenina Agata, Veljka Vlahoviča 4 D, Domžale.

OGLAS

Poslovni prostor – dve sobi – v strogem centru Domžal iščem za pisarniško dejavnost.

Ponužbe v uredništvu pod šifro: "1980"

OPOZORILO!

Prepovedujemo vsako vožnjo z vsemi vozili preko travnikov v „Mokah“ v Rafolčah. Kdor bo še izsiljeval, bo izročen sodišču.

Lastniki: Breznik Anton, Breznik Janez, Barle Ciril in Mač Andrej.

OGLAS

Učitelj telesne vzgoje išče ogrevano sobo v Domžalah ali v okolici.

Prosim vas, da se oglosite na naslov: Vukobrat Dušan, OŠ Josip Broz Tito, telefon: 721-229, dopoldan ali na telefon: 264-421 Ljubljana, popoldan.

OGLAS

Na Viru sprejem otroka v dopoldansko varstvo od 1. novembra dalje.

Naslov v uredništvu glasila.

OGLAS,

PRODAM GARAŽO (18,5 m²) v bloku Simona Jenka 13, Domžale.

Naslov se dobi v uredništvu glasila.

OGLAS.

SOBO v Domžalah iščeta dva študenta.

Debeljak Janko, Akademski kolegij, p.p. 06, 61001 Ljubljana.

AO Domžale je v petih letih svojega obstoja dosegel vidne uspehe, ki ga uvrščajo med najboljše odseke v domovini: soorganizator PL-YU odprave na TIRICH MIR, sodelovanje v odpravah na Mt EVEREST, MAKALU, NOŠAK, Mt KENIJO, najtežji vzponi v Zahodnih Alpah in doma.

Tako smo ena redkih športnih organizacij v naši občini, ki je uspešna tudi v mednarodnem merilu.

Zaradi vse večjega zanimanja za našo dejavnost prirejamo

ALPINISTIČNO ŠOLO,

pri kateri bo letos sodelovalo več naših najvidnejših alpinistov in alpinističnih inštruktorjev.

Prijave sprejemamo vsako sredo in četrtek ob 19,30 do vključno 27. septembra na Krakovski 26 v Domžalah.

**MARJAN AVBELJ PRED
ZMAGO NA DRŽAVNEM
PRVENSTVU**

Marjan Avbelj je tekmovalac v motokrosu, član AMD Lukovica. Letos prvič nastopa v prvi zvezni ligi, kjer je kar takoj segel po najvišjih uvrstitvah v državi. Trenutno vodi v kategoriji do 250 kubičnih centimetrov in sicer nekaj tekem pred koncem. Pa ne le to: tudi na nekaj tekmovalnih, ki so se jih udeležili tuji tekmovalci, je dosegel odlične rezultate. Tako je ob koncu preteklega meseca ob močni udeležbi tekmovalce iz tujine v TINJANU zasedel odlično drugo mesto.

Avbelj je tačas najboljši jugoslovanski tekmovalac, pa je vendarle popolnoma prepuščen samemu sebi. Zanimivo bi bilo zvedeti – kdaj bo prejel omembo vredno pomoči, saj je nastope, opremo in stroje s katerimi tekmuje v športu, ki je vse prej kot poceni – doslej plačeval v

celoti iz lastnega žepa.

Za uspehe, ki jih je Marjan Avbelj, občan naše občine, že dosegel – mu iskreno čestitamo. Želimo mu, da bi obranil prvo mesto v tekmovanju za državno prvenstvo.

SERVIS ZA RADOVEDNE OBČANE DOMŽALSKE OBČINE

Dve s področja (ne) snage

Obveščeni Domžalčani vedo povedati, da zadeve okrog priklopljanja na CČN (centralno čistilno napravo) v študi – še vedno NISO ČISTE!

Slabo bi bilo, če bi morali v nepriklapljenih delovnih organizacijah na kolektor ali v centralni čistilni napravi stvari – počistiti zunanji pristojni organi...

* * *

Vodnogospodarski občinski inšpektor je ugotovil, da mengerska čistilna naprava dela tako strokovno, da pride voda iz nje bolj onesnažena, kot pa je šla vanjo.

Predlog: Mengšani po vzoru na dragomljski most – obrnite čistilno napravo!

* * *

Na zadnjem uredniškem odboru našega glasila smo skušali ugotoviti, kdo nam pošilja rokavniške prispevke, točneje kdo se skriva za psevdonomom: ŽONTA. Če bi bilo v Domžalah le nekaj rokavniščev, bi ga brž izbrskali, Žonto! Tako pa...

* * *

Restavracija Pošta v nedeljo 30. septembra 1979 na zadnji

dan akcije NNNP ni imela kruha, da bi gostom lahko postregli s sendviči.

Toda vrli domžalski občani so v ponedeljek 1.10.1979 lahko kupovali sobotni kruh v trgovini ob Kidričevi cesti v Domžalah. Če bi se ta kruh v nedeljo pojavil na Pošti, bi rekli, da prihaja v Napredku do prelivanja blagovnih rezerv znotraj delovne organizacije. Pa ga ni bilo. Morda bo zaradi podobnih zadev prišlo do solidarnostnega prelivanja sredstev iz ene TOZD v drugo TOZD v sestavi iste (Napredkove) delovne organizacije.

* * *

Kot bi se igrali otroci

Kaže, da so si gradbena podjetja, ki grade v Domžalah izmislila novo igrico: kdo bo organiziral pestrejšje prevažanje gramoza po Domžalah. Tako so na koncu ulice Veljka Vlahovića navlekli gromozanske kupe neuporabnega zemeljskega materiala; lep čas so vlačili „šodr“ tudi na travnik ob domu ribiške družine v Krakovski ulici, pa na konec Detelove ulice ob Kamniški Bistrici. Takih deponij pa je še nekaj in sicer takih, ki niso postavljene točno v centru mesta.

Medtem, ko material s konca

ulice Veljka Vlahovića še ne prevažajo vnovič, to že veselo počno z materialom v Krakovski ulici. Zanimivo bi bilo vedeti, kam ga bodo peljali, ko bo nekaj časa ležal tam, kamor ga vozijo sedaj.

Kdo bo te igrice plačal, pa tako vemo, a ne?

* * *

Kdo je bil tako strokoven?

Na Zvezni cesti so v podaljšku Prešernove ulice – na t.i. zvezni cesti dobili semaforiziran prehod. Ampak ta prehod ni karsibodi: navaden, običajen prehod. Strokovnjakova beseda iz republike mu ni odredila mesta tam, kjer ga občani rabijo in kjer bi ga po zdravi pameti postavil o prometu tudi najbolj neveden občan.

Postavili so ga kakih 15

metrov stran od „normalnega“ mesta k živi meji bližnje hiše.

Občani se jezijo, čeprav se za to nihče ne sekira. Na papirju imajo prehod – na cesti, kjer bi ga najbolj rabili, ga pa nimajo.

* * *

„Nič nas ne sme presenetiti“, so dejali delavci Komunalnega podjetja Domžale, ko je na dan akcije NNNP 29. septembra zjutraj zares počila cev na glavnem domžalskem trgu – za spomenikom.

„Nič nas ne sme presenetiti“ so dejali, kopali, prebijali, iskali napako – in popravljali.

Ko so popravljali že ves dan, so bili še vedno prepričani, da jih ne bo nič presenetilo.

Pa jih je presenetilo! NOČ!

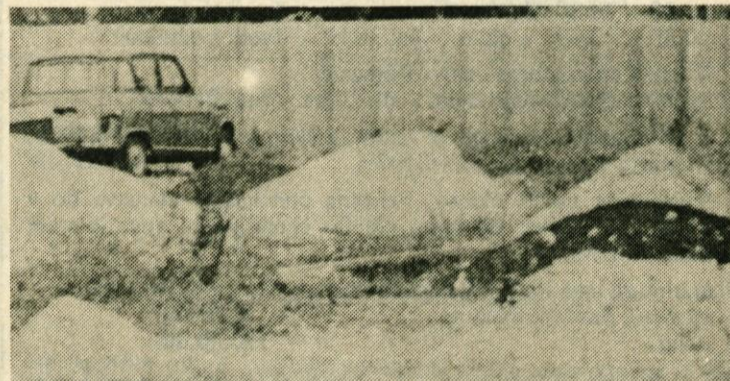
* * *

Ocenil in deset milijonov plačal kmetu za parcelo, si za bregom mel roke veselo. Podmazal tu in tam in njiva –

bila čez noč je zazidljiva. Dolina ali BREG – AR ali hektar, dobra zemlja spet gre v denar.

P. Slamič

Posekal dosti je borovcev, da stala bi lesena hiška. V betonu modro se je znebil novcev, za zid od kloštra svetega Frančiška.

P. S.

Odgovor Napredka:

NA NERESNO PISANJE – RESEN ODGOVOR

V zadnji številki Občinskega poročevalca smo v „Slamicah iz slamnika“ objavili razgovor v domžalskem „Kurivu“. Hkrati smo postavili tudi vprašanje s čim namerava domžalski „Napredek“ opravičiti svoji trgovini „Kurivo“ – njeno toplo in kalorično ime.

Pa so se zganili tovariši v Napredku. Pravijo, da so se neprimernosti imena „KURIVO“ zavedali že prej, vendar so „vztrajali“ pri njem zaradi tega, ker vendarle pomeni KURIVO dolgoletno tradicijo, kupci ga poznajo pod tem imenom, pa še kak razlog bi se našel.

Ker se zavedajo, da ime KURIVO ne ustreza več bistvenemu predmetu poslovanja t.j. prodaji gradbenega materiala, uporabljajo našo rubriko, da razpisujejo izvirni (resni) natečaj za novo ime dosedanje trgovine Kurivo. Seveda mora ime v sebi združevati:

- podatek, da gre za trgovino z gradbenim materialom,
- da ne obstoja že enako ali docela sorodno ime,
- druge kriterije, ki jih poznamo pri izbiri imen.

In sedaj največjeje:

Tistemu domžalskemu občanu, ki se bo spomnil primerno novo ime tej Napredkovi trgovini (in ga bodo pristojni samoupravni organi Napredka tudi sprejeli), bo Napredek poklonil (pomislite – pravo dragocenost!) eno (1) tono premoga in mu jo brezplačno dostavil na dom.

Občani lotite se naloge! Predloge posredujte Napredku!

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kušar, Matjaž Brojan, Maks Jeran, Franc Tekavec, Darko Gognjavec, Marjan Bolhar, Matjaž Repnik, Ivana Seifert in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kušar, tel. 721-082, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel. 721-686, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel. 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglase sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26.11.1974 Sekretariata za informacije, Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.